

Vaduguns

Otrdiena ● 2016. gada 19. aprīlis

CENA abonentiem 0,53EUR
tirdzniecībā 0,65EURInteresants
atradums

14.

Īsziņas

Atzinības raksts Margaritai Stradiņai

Par ilggadēju, pilsoniski aktīvu un atbildīgu darbu, stiprinot un populārizējot pamatvērtības – latviskumu, valstisko pašapziņu, darba tikumu un sakoptus Latvijas laukus, ar Atzinības rakstu apbalvota 252. Rugāju mazpulka vadītāja Margarita Stradiņa.

Līdz talkai četras dienas

23.aprīlī kārtējo gadu Latvijā notiks Lielā Talka. Šajā dienā ikviens iedzīvotājs aicināts padomāt par apkārtējo vidi, kurā mēs dzīvojam, un piedalīties Lielajā Talkā, uzkopjot savu pagalmu un palīdzot radīt pievilcīgu savu pilsētu, pagastu un novadu. Ar talkošanas vietām var iepazīties mājaslapā www.talkas.lv. Piemēram, talcinieki Balvos aicināti pulcēties 23.aprīli plkst. 9.00 pilsētas parkā pie estrādes.

Mākslas dienas Balvos

Līdz 29.aprīlim Balvu Mākslas skola aicina apmeklēt izstādes "Gulbenes Mākslas skolas audzēkņu radošie mācību darbi" skolas izstāžu zālē; Balvu Centrālajā bibliotēkā – "Latvijas daba" un Balvu novada pašvaldības 2.stāvā – "Muzikālā glezniecība". Direktore Elita Teilāne informē, ka divas nedēļas Mākslas skolas audzēkņi radoši izpauðīsies pedagogu vadītajās meistarklasēs par daudzveidīgām tēmām. Tāpat direktore atklāja, ka nākamnedēļ tirdzniecības centrā "Planēta" Balvos jebkuram būs iespēja piedalīties akcijā "Balvu nākotne!".

Bērnudārzus aicina piedalīties konkursā

Līdz 1. maijam norisināsies konkursss "Košas sienas - krāsainas dienas", kura laikā ikviens Latvijas bērnudārzs, to audzēkņi un viņu vecāki aicināti izveidot radošus darbus par aizraujošākajām un krāsainākajām dienām bērnu dzīvē. Konkursa noslēgumā uzvarējušais bērnudārzs iegūs "Vivacolor" Interior sērijas krāsas telpu atjaunošanai un mākslinieces Kristīnes Luīzes Avotiņas sienas gleznojumu.

- Kur paliek netīrie sadzīves ūdeņi?
Kā dzīvo Verpuļevā

- Uzvaras saldā garša
Talantīgi skolēni

Foto - E.Gabranovs

"Citius, Altius, Fortius!" Valdis Ločmelis (foto) pirms diviem gadiem Viļakas novada čempionātā novusā izcīnīja pirmo vietu. Jautājis, kur apguvis novusa spēles prasmes, Valdis paskaidroja, ka savulaik organizācijās bija tā sauktie sarkanie stūri, kur darba pārtraukumos varēja uzspēlēt novusu. "Šāda iespēja bija arī celiņiekos," viņš paskaidroja. Pretiniekim V.Ločmelis vēlēja: "Citius, Altius, Fortius!" (no latīņu valodas "Ātrāk, augstāk, spēcīgāk!").

Ar zobu izsišanu veicās kā nu kuram

Edgars Gabranovs

Svētdien Rekavas vidusskolas sporta namā notika Viļakas novada čempionāts novusā, kurā interesenti startēja trīs grupās (jaunieši, vīrieši, sievietes un jaunietes). Sacensību galvenais tiesnesis Pēteris Vancāns, uzrunājot klātesošos, atzina, ka Šķilbēnu pusē populārākās no galda spēlēm ir novuss un galda teniss.

Tāpat Pēteris Vancāns secināja, ka galda spēles ir nedaudz atstātas novārtā: "Iemesls tam ir pavisam vienkāršs, proti, nevaram galdus atstāt sporta zālē, jo nav iespējams vienlaikus spēlēt, piemēram, galda tenisu un basketbolu." Taujāts par novusa spēles perspektīvu, treneris un Rekavas vidusskolas direktors sprieda, ka galda spēles visticamāk paliks valasprieka līmenī - kā lietderīga brīvā laika izmantošanas iespēja.

Runājot par sportiskajām aktivitātēm, P.Vancāns atgādināja, ka pirmo reizi šogad Balkanos nenotika slēpošanas sacensības: "Trases sagatavošanā patiesi ieguldījām daudz darba, tomēr daba ieviesa savas korekcijas. Kad trase bija sagatavota slēpošanai, sākās lietus. Slēpotājiem, kuriem tā ir vienkārši brīvā laika pavadišanas iespēja, ziema aizgāja pa tukšo. Par jauniešiem, kuri trenējas aktīvi, tā nevarētu teikt. Piedalījāmies visos Latvijas čempionāta posmos, kaut gan rezultāti nav tie labākie. Vasarā viennozīmīgi neizpalik Balkanu apli (skriņas sacensības). Visticamāk tie notiks trijās kārtās. Tā kā šogad sportistiem bija bezdarba ziema, gribētos noorganizēt arī vismaz trīs

sacensības riteņbraucējiem. Velosipēdistus aicinu būt aktivākiem!" Skriņas sacensības Balkanos, kā prognozē treneris, sāksies pēc Jāniem. "Savukārt velosipēdistus uz starta līnijas gaidīsim jau maija sākumā," piebilda P.Vancāns.

Vērtējot novusa čempionāta rezultātus, viņš priečājas, ka sacensībās startēja arī ģimenes: "Arī par pieaugušo konkurenci nevar sūdzēties, jo par godalgotām vietām cīnījās 12 vīri!" Jauniete Kristīna Anna Koniševa atklāja, ka novusu spēle itin bieži. Tiesa, visgrūtāk esot izsist zobu (kauliju aiz līnijas). Līdzīgās domās bija 13-gadīgā Alise Prancāne, kura, kā ierasts, uz sacensībām ierodas kopā ar ģimenei. Arī viņa bija vienisprāt, ka meitenēm grūtāk padodas zobu izsišana. "Vislabāk novusa spēle mūsu ģimenē padodas vectēvam Valdim," sprieda jauniete. Tiesa, arī pašai rezultāti kļūst arvien labāki. Pirms sacensībām Alise izspēlēja četras partijas ar tēti Vitoldu, no kurām uzvarēja trijās. Četratā uz novusa čempionātu ieradās Slišānu ģimene. Tētis Gunārs neslēpa, ka pēdējo reizi novusu spēlējis pirms 30 gadiem, turklāt tepat - skolā, kurā savulaik arī mācījies. Cītīgi kiju rokās turēja arī jaunākā čempionāta dalībniece Samanta Slišāne (8 gadi). Lai arī viņai pretim stājās meistarīgākas pretinieces, meitene atklāja, ka novusa spēle vijai patik.

Uzvaras laurus jauniešu grupā plūca Emīls Koniševs, Mareks Prancāns un Kristāns Keišs. Virieši: 1.vieta – Oskars Supe, 2.vieta – Valdis Ločmelis, 3.vieta – Igors Beinarts. Jaunietes/sievietes: 1.vieta – Alise Prancāne, 2.vieta – Antra Prancāne, 3.vieta - Kristīna Anna Koniševa.

10.Ipp.

6.Ipp.

Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Aizvadītajā nedēļā nācās uzklausīt stāstus par divām svarīgām tēmām. Verpuļevas mazdārziņu īpašnieki aktīvi diskutē par jauno elektrofikācijas sistēmu. Katram siks viedoklis un izpratne, balstoties galvenokārt uz materiālās rīcības pozīcijām. Vienlaikus dārziņu apsaimniekotāji uzdot arī jautājumus par citām ar sadzīvi saistītām tēmām. Piemēram, kur un kā pastāvīgo māju iedzīvotāji novada netīros sadzīves ūdeņus un vai tie nepiesārņo tuvumā esošo ezeru? Acīmredzot sarunai par Verpuļevas mazdārziņiem nepieciešams turpinājums.

Otra sāpīga tēma vārda tiešā nozīmē ir par zobārstiem. Jau vairākkārt redakcijā griežas cilvēki ar līdzīgiem stāstiem, ka klientus ar sāpošiem zobiem šie dakteri redz labāk aizejam, nekā atrākam. Visiem pierakstu esot tik daudz jau mēnešiem uz priekšu, ka tie ar uzpampušiem vaigiem lai nerādās. Ja pusaudzi puisi darbdienas laikā atraida vairāki zobārsti, patiešām, kā lai jūtas gan viņš pats, gan vecāki? Ne velti šis tēvs sarunā ar žurnālistu retoriski jautāja: "Sakiet, kas notiek mūsu sabiedrībā? Par ko pārvēršas cilvēki, kuri izvēlējušies cildeno profesiju, kurai nosaukums ir ārsts? Paliek sajūta, ka mēs, pārējie, vispār neesam nekas un traucējam tikai dzīvot!" Skumji.

Latvija

Ugunsgrēkā Salaspilī trīs bojāgājušie. Ēka, kurā izcēluses ugunsnelaimē, ir sociālā māja. No ēkas izglābtī 39 cilvēki. Daļa nama Skolas ielā 7 atrodas pašvaldības dzīvojamais fonds, ko izmanto īslaicīgai izmitināšanai, piemēram, tur dzīvo cilvēki, kuri izlikti no saviem mājokļiem. Ēkā atrodas arī Valsts policijas nodaļa. Ēkas īpatnība tā, ka tajā katrā stāvā ir garš koridors, bet tikai viena kāpņutelpa un izeja, tādēļ daļa cilvēku saviem spēkiem nevarēja tikt laukā.

VID deklarācijās aizdomīgi strauji sarūk skaidrās naudas uzkrājumi. Pēc janvāri publiskotā pētījuma par lielajiem skaidras naudas uzkrājumiem, aizdevumiem un regulāriem dāvinājumiem VID Finanšu un Muitas policiju pārvaldēs strādājošajiem izmeklētājiem un viņu vadītājiem jaunākajās iesniegtajās deklarācijās pusei amatpersonu pazuduši uzkrājumi skaidrā naudā. 2014. gadā kopumā Finanšu un Muitas policiju pārvaldēs strādājošie skaidrā naudā bija iekrājuši teju 350 tūkstošus euro. Statistikā vairs nav iekļauts bijušais izmeklētājs Roberts Dirnēns, kurš no savas mātes – skolotājas – bija saņēmis pusmiljonu vērtu mantojumu. Arī darbinieku skaits, kuri izvēlas savus uzkrājumus veidot skaidrā naudā, krieti samazinājies.

9.maija gājiena rīkotāji sašķelušies. Pēc trim nedēļām Krievijā un arī vairākās pilsētās Latvijā notiks 9.maija atzīmēšana. Otra gadu pēc kārtas arī Rīgā rīkos akciju "Nemirstīgo pulks". Tā ir pārņemta no Krievijas, kur cilvēki dodas gājienā ar kara laika armijnieku fotogrāfijām rokās. Pirms gada akcijas rīkošanā aktīvi iesaistījās dažādu Latvijas krievvalodīgo kopienas organizāciju līderi. Šogad viņu starpā radušās domstarpi. Tāpēc Rīgas ielās tiek soliti divi gājieni.

Piedzīvo pamatīgu zaudējumu. Latvijas U-18 hokeja izlase pasaules čempionāta augstākajā divīzijā jauniešiem svētdien apakšgrupas spēlē piedzīvoja pamatīgu zaudējumu turnīra mājinieci un favorītei ASV valstsvienībai. Latvijas izlase piedzīvoja zaudējumu ar rezultātu 1:12 (0:2, 1:6, 0:4). Latvijas izlase šājā mačā izdarīja 23 metienus pa pretinieku komandas vārtiem, bet amerikāni atbildēja ar 58 raidījumiem.

Buldozers izkrit no piekabes un ietriecas automašīnā. Bauskas novadā, izkritot no kravas automašīnas piekabes, tajā vestais buldozers ietriecies pretim braucošajā automašīnā. Codes pagastā uz autoceļa Bauska–Aizkraukle 1961.gadā dzimis vīrietis, vadot automašīnu "Scania" ar piekabi "Van Hool", krustojumā nogriezoties, nepārliecinājās par manevru drošību, rezultātā no kravas piekabes nogāzās buldozers "Komatsu".

(Zījas no portāliem www.delfi.lv un www.tvnet.lv)

Izstāde

Moderni vīrieši valkā cīmdus

Maruta Sprudzāne

Rugāju Novada muzejā skatāma krāsainu rakstaino cīmu izstāde, kas izstādīta pasākuma "Satiec savu meistarū" kontekstā.

Muzeja vadītāja Velga Vīcupa stāsta, ka jauka un sirsnīga bijusi izstādes atklāšanas diena, kurā sanācis kupls muzeja apmeklētāju pulciņš, atbraukuši arī Lazdukalna pagasta iedzīvotāji un visi aktīvi apspreduši adito cīmu rakstus. Sevišķi prieks starp visiem bijis redzēt talantīgo cīmu adītāju Andreju Čakānu no Lazdukalna.

Izstādē redzamie adījumi ir gan pavisam *svaigi* - tapuši aizvadītajā ziemā, gan arī izcelti no senākām pūralādēm un glabāti gadu gadiem. "Mūsu mērķis bija apzināt Rugāju pusei raksturīgos cīmu rakstus un novērtēt populārakos un adītājiem iecienītākos," atklāja muzeja vadītāja. Gatavojojoties izstādei, pētīti tieši Rugāju pusei izteiktākie raksti, par kādiem zīnas rodamas arī enciklopēdijās vai arhīva materiālos. Noskaidroti septiņi šādi tieši Rugājiem raksturīgi cīmu raksti. Ziemas mēnešos dāmu klubā "Ūdensroze" dalībnieces šos rakstus izadija, un tagad tie kādu laiku skatāmi Baltinavā. Velga Vīcupa šos cīmdus raksturo kā skaistus, taču visai vienkāršus. Būtībā tie ir darba cīmi, Valkājami ikdienā.

Izstādē līdz ar cīmudiem izlikti daudzu vietējo rokdarbnieču vārdi, kuras ir cīmu autores. Muzeja vadītāja ir gandarīta par cilvēku atsaucību, kas neskopojas ar savu prasmi un labprāt arī citiem izrāda cīmu rakstus. Taču ir talantīgi adītāji, kuri nebūt nemil dalīties šajos noslēpumos. Interesanti, ka par cīmu rakstiem aizdomājušies pat pirmsskolas vecuma bērni, kuri arī mēģinājuši veidot savus cīmu rakstus, uzzīmējot tos uz papīra.

Gatavojojot šo izstādi, muzeja vadītājai radusies atziņa, ka sabiedrībā arvien mazāk cilvēku ada cīmudiņi un daudzi tos vairs arī nevalkā. Nācīs sastapties ar pieredzi, ka sen tapušus un ilgi glabātus adījumus to īpašnieki izdalījuši vai pat izmetuši

Cīmu izstāde Rugāju Novada muzejā. Muzeja vadītāja Velga Vīcupa priečās par daudzveidīgajiem cīmu rakstiem. Rugāju rakstus pa ziemu cīmudiņos ieādīja biedrības "Ūdensrozes" dāmas Lūcija Šmite, Marta Gailuma, Lolita Krēbse, Iluta Učelniece, Zane Simone, Laila Useniece. Arī Velga pati ada cīmudiņus, lai gan aizvadītajā ziemā viņai vairāk *uzadījušās* zeķes, jo tās ātrāk noplīst. Muzeja izstādē savus adījumus apskatei izlika rokdarbnieces Irēna Paidere, Austra Grīgāne, Veronika Janiša, Iluta Učelniece, Marta Gailuma, Antonīna Bartuseviča, Dzintra Kalīva. Savu mammu, vecmammu adījumus bija atnesušas Jana Briede, Dzintra Kalīva, Lucija Zariņa, Inese Kočāne, Rugāju novada vidusskolas 5-gadīgās un 6-gadīgās sākumskolas grupīņas bērni.

kožu dēļ. "Ir pats pēdējais brīdis, lai celtu gaismā, papētītu un atcerētos pašaditus krāsainus cīmudiņus. Tos noteikti vajag saglabāt nākamajām paaudzēm," uzsver Velga. Pārsteidz gados jaunu, modernu vīriešu attieksme pret rakstainiem cīmudiņiem, kuri tos pat speciāli pasūtījuši noadīt, lai pieskaņotu apgērbam un valkātu. Tie bijuši Rīgas jaunieši.

Konkurss

Skolēni grib visu zināt

Irēna Tušinska

14. aprīlī Balvu pamatskolā notika skolēnu zinātniski pētniecisko darbu konference "Gribu visu zināt", kurā Balvu, Stacijas un Eglaines pamatskolu, kā arī Bērzbils vidusskolas, Bērzbils vidusskolas Krīšānu filiāles, Rugāju novada vidusskolas, Baltinavas un Tilžas vidusskolu zinātkārākie audzēkņi demonstrēja pētnieciskos darbus par visdažādākajām tēmām.

Balvu, Rugāju un Baltinavas novadu sākumskolu metodiskās apvienības vadītāja Ingrīda Jeromāne uzskata, ka bērnu darbi šī gada konkursā bija izstrādāti pamatiņi un izvēlētās tēmas – ļoti interesantas: "Darbu izstrādes līmenis bija ļoti augsts, austāks nekā pagājušajā gadsā. Šogad daudz labu pētījumu bija iesnieguši Rugāju novada vidusskolas un Stacijas pamatskolas audzēkņi."

Ar lielu rūpību un aizrautību savus pētījumus veica vismažie konkursa dalībnieki. Balvu pamatskolas 4.klases audzēkne Viviāna Bratušķina, kuras darbs saucās "Mežs – Latvijas zaļais zelts", detalizēti izpētīja savu tētu darbu a/s "Latvijas Valsts meži". Viņa ne tikai parādīja attēlos un pastāstīja par meža un jaunaudžu kopšanu, bet demonstrēja arī līdzpāņemtos darba instrumentus un speciālo apgērbu, kas nepieciešams, strādājot mežā. Tāpat Viviāna aptaujāja savus skolasbiedrus, uzdot jautājumus – kur mežā drīkst izmest atkritumus, kur drīkst cirst Ziemassvētku eglīti, kā notiek meža stādīšana un citus. Apkopojot atbildes, Viviāna secināja, ka no 23 aptaujātajiem lielākā daļa zina, kā pareizi rīkoties mežā, nenodarot tam jaunumu.

Arī Lauris Sīlis no Rugāju novada vidusskolas izpētei izvēlējās savu tētu profesiju – mūrnīķa amatā. Zēns ne tikai sīki pastāstīja par šī amata noslēpumiem, bet demonstrēja arī vairāku veidu kieģelus un mūrnīķa instrumentus. Savukārt Matiss Apšenieks no Rugāju novada vidusskolas bija pamatīgi izpētījis savu vecāku ābeļdārzu noskaidrojot, kādi darbi, audzējot ābolus, darāmi pavasarī, vasarā, rudenī un ziemā. Veicot aptauju, Matiss uzziņāja, cik bieži skolasbiedri ēd ābulus, kādiem āboliem dod priekšroku, kādas āboli šķirnes zina un citus viņu interesējošus jautājumus.

Eglaines pamatskolas skolniece Daira Ikstena pētīja, kāda ir sāls loma mūsu ikdienā, ne tikai izzinot šīs vielas vēsturi, veidus un ieguvēs paņēmienus, bet arī izdarot interesantu eksperimentu, kura rezultātā viņa izaudzēja sāls kristālus uz dažādām virsmām,

Viss par cukuru. Stacijas pamatskolas 4.klases skolnieks Kristiāns Mednis darbā "Cukurs mūsu ikdienā" izpētīja dažādus cukura veidus, pārliecīnājās – cik daudz šīs vielas satur dažādi pārtikas produkti, uzzināja kādu cukura daudzumu dienā cilvēks drīkst lietot utt. Pētot tematu, viņu pārsteidza cukura daudzums, ko satur gāzētie dzērieni, kā arī tas, ka cukurs ir arī kefīra, piena, ketčupa un citu produktu sastāvā.

ko nodemonstrēja arī klātesošajiem. Ar interesi vērtētāji un jaunie pētnieki noklausījās Balvu pamatskolas skolnieces Diānas Ivdres prezentāciju "Zirgi mūsu dzīvē", jo meitene to balstīja uz personīgo pieredzi, ko guvusi, nodarbojoties ar jāšanas sportu.

Katram no pētniekiem nācās atbildēt uz dažādiem žūrijas jautājumiem. Jāpiebilst, ka tos par prezentētājiem darbiem uzdeva ne tikai skolotāji, kuri darbus vērtēja, bet arī paši mazie pētnieki pierādot, ka viņiem piemīt zinātkāri prāti. Šoreiz žūrija 1.vetas piešķīra Rugāju novada vidusskolas skolēniem Laurim Sīlim un Matīsam Apšeniekiem, Eglaines pamatskolas skolniecei Dairai Ikstenai, Balvu pamatskolas skolniecei Katrīnai Buglovai, Bērzbils vidusskolas skolniecei Jānim Dundeniekiem, Stacijas pamatskolas skolniecei Kristianam Mednim, Airitai Kikustei un Rēzijai Komarovskai.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - I.Tušinska

Kā vērtējat faktu, ka Balvos pirmoreiz notiks konkurss vecmāmiņām?

Viedokli

Ieguvējas būsim visas

VIĻA LANČMANE, sporta skolotāja
Rugājos, vecmāmiņu konkursa dalībniece

Sarīkot konkursu vecmāmiņām, manuprāt, ir ļoti laba un apsveicama ideja, par ko vislielākais paldies Balvu Kultūras un atpūtas centra vadītāji Anatai Strapcānei. Viņa ir tik ļoti pozitīva un iedvesmot protoša, plūkusi uzvaras laurus vecmāmiņu konkursos Latvijā un arī ārpus tās – vārdū sakot, cilvēks istajā vietā.

Es pati konkursā nokļuvu visai interesantā veidā. Viendien man piezvanīja meita un paziņoja: "Mammu, es tev sagā-

dāju pārsteigumu. Domāju, pirms laika nestāstišu, bet tomēr laikam nesanāks – vajadzīga tava piekrišana." Un vēl piekodināja, lai nemēģinu atteikties. Protams, kad uzzināju, kas tas par konkursu, pirmajā mirklī pārņēma šoks, bet beigās domāju, - labi vien ir, piekritīšu. Teikšu godīgi, patiesībā man nepatīk populāritāte, no kurās, iesaistoties šādā pasākumā, nekur nemukt. Informācija par konkursu jau tagad pieejama dažādos sociālajos portālos. Cilvēki izlasa, apskata, sūta laba vēlējumus. Prieks, ka viņu vidū ir arī mani bijušie 12.klases audzēkņi.

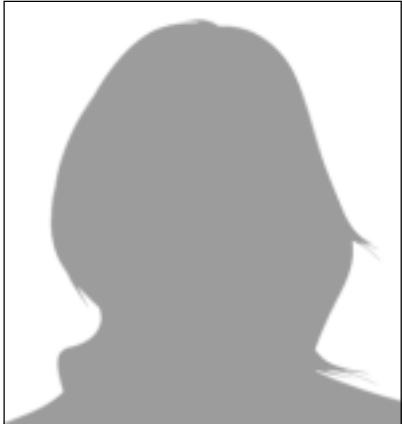
Pēc pirmās vecmāmiņu konkursa nodarbības sapratu, ka mūs sagaida daudzi interesanti notikumi, arī baseina un solārija apmeklējums, vingrošana. Protams, būs arī jāpastrādā un jāizdomā, kā sevi parādīt, taču tā noteikti nebūs ne pirmā, ne pēdējā reize, kad strādājam. Vēl jo vairāk, - vecmāmiņām vispār nav ko satraukties, jo visu dzīvi esam strādājušas un uzkrājušas pieredzi. Esmu sporta, nevis literatūras skolotāja, tādēļ pašreiz visvairāk mulsina runāšana. Man nepatīk publiski uzstāties, kaut gan, strādājot skolā, to nākas darīt. Gan jau arī šoreiz satraukums pamazām pāries, un viss būs kārtībā.

Vecmāmiņa esmu jau 8 gadus un varu

lepoties ar diviem burvīgiem mazdēliem, no kuriem jaunākajam ir tikai astoņi mēneši. Kādas ir mūsdienu vecmāmiņas? Pirmkārt, mūsdienu vecmāmiņas no mana laika vecmāmiņām atšķiras ar to, ka mums tagad daudz ilgāk jāstrādā. Otrkārt, laikā, kad es biju maza, vecmāmiņām tik daudz nenācās palīdzēt saviem bēniem, jo viņiem pašiem bija darbs un iztika. Diemžēl mūsdienās bieži vien vecmāmiņas ir tās, kuras palīdz uzturēt ģimenes, jo bēniem ir grūtības ar naudu. Viņas finansiāli atbalsta un skolo mazbērus, un tā ir viena būtiska atšķiriba. Turklat mūsdienu vecmāmiņas kļuvušas krieti jaunākas.

Vai mūsu laikmeta vecmāmiņai jāprot uzdzidēt zeķe? Domāju, jā, bet diemžēl pati ar šo prasmi palielīties nevaru. Mana mamma ļoti labi adīja, droši vien tādēļ es to arī neiemācījos, jo vienmēr biju apadita un man visa pietika. Turklat pēc dabas esmu vienmēr skrejoša un ejoša, mūžieni kustībā, tādēļ mierīgi sēdēt un adīt es vienkārši nespētu. Taču nedomāju, ka tas būtu iemesls, kādēļ nevarētu piedalīties šādā konkursā. Tas ir tāpat kā sportā – piedalās daudzi, uzvar viens, bet iegūst visi. Esmu pārliecināta, ka patiesām iegūsim mēs visas, tādēļ galvenais ir piedalīties!

Naudu labāk atvēlēsim mazbērniem

VECMĀMIŅA no laukiem

Internetā izlasīju uzaicinājumu, kas mīli un glaimojoši uzrunā Balvu puses vecmāmiņas piedalīties skaistumkonkursā, precizāk – konkursā vecmāmiņām, solot daudz un dažādās izklaides, pat jaunus draugus. Gatavošanās notikšot aprīlī un maijā. Ko nu? Dzīvoju laukos, un lauku vecmāmiņām aprīlis un maijs ir īstākais laiks sēt un stādīt gan skaistumam, gan ģimenes galdam saviem mīļajiem. Un vēl nesaprotu, pēc kādiem kritērijiem

vecmāmiņas vērtēs un vai vispār tas ir iespējams? Pēc negulētajām naktīm? Pēc rūpēm un gādības, pēc mazbērnu skaita vai vizuālā tēla?

Ziniet, cienījamie organizētāji. Katra vecmāmiņa ir cienīga saņemt titulu "Mana mīļā vecmāmiņa", ko sniedz mazbērni. Un ticiet, tas ir vislielākais novērtējums.

Lielu izbrīnu rada tas, cik dāsna un naudīga ir Balvu novada pašvaldība, no budžeta iedalot vairākus tūkstošus eiro šādam šovam. Ieskatījos budžeta lapā 2016.gadam un secināju, ka vecmāmiņu konkursa izmaksas ir fantastiskas. Kopā tās veido nepilnus piecus tūkstošus eiro. Ja tiek ieguldīta privātā nauda, šovs var sākties, bet tikai ne no nodokļu maksātāju naudas. Deputāti! Iesaku vecmāmiņu konkursam piešķirtu naudu atvēlēt novada skolēniem par labiem darbiem vai arī kādu jaunu iemaņu apgūšanai. Aizejot lielajā dzīvē, viņi to atcerēsies un novērtēs ar prieku.

Esmu vecmāmiņa, kurai ir mazbērnu pulciņš, un mans dzīves vislielākais prieks un gandarijums ir, ka bērnu ģimenes spēj

dzīvot saticīgi un tepat, mūsu pusē. Mazbērni iegūst izglītību un pilnveidojas sportā, mūzikā un mākslā, piedalās dažādos konkursos, vairojot Balvu novada godu. Tieši tādēļ uzskatu, ka Balvos līdzekļi jāiegulda jauniešu izglītošanā un dzīves iemaņu veidošanā. Cerēsim, ka kāds no mūsu talantīgākajiem jauniešiem rez atgriezīsies un cels Balvu novada attīstību.

Par vecmāmiņu piedalīšanos konkursā arī es jautāju savejīem, un teikšu tā: planodošā kleitā, sacakotu un *nopulētu* mani uz skatuves nevēlas redzēt ne bērni, ne mazbērni. Tas tādēļ, ka to pašu svarīgāko – bučas un mīļus vārdus – esmu saņēmusi ļoti, ļoti daudz. Skaistuma konkursi pieder jaunībai, bet mēs savu prāta un sirdsgudrību mazbērniem nodosim ar dziesmām, pasakām, ar gādīgu darbu un, ja kura spēj, arī finansiāli. Katrai vecmāmiņai novēlu prieku un gandarijumu rast savās ģimenēs kopā ar mazbērniem vai draugiem, kuri iemantoti mūža garumā.

Viedokļus uzsklausīja S.Karavoičika

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Kā vērtējat faktu, ka
Balvos pirmoreiz notiks
konkurss vecmāmiņām?

viņas sen to ir pēltījus - 3.4%

labāk būtu pieskatījus mazbērus
- 13.8%

lieliskā iespēja sevi parādīt - 24.1%

vēl pietrkstībā konkursa opīšiem
- 31%

mani tas neinteresē - 27.6%

Balsis kopā: 29

Konkurss

Aizvada XI Latgales Jauno pianistu konkursu

Foto - Z. Loginā

8.aprīli Balvu Mūzikas skolā notika XI Latgales Jauno pianistu konkurs, kas pulcēja jaunos pianistus visās klašu grupās no vairākām Latgales mūzikas skolām.

Uz konkursu bija ieradušies audzēkņi no Malta, Gulbenes, Ludzas, Viljānu, Līvānu, Rēzeknes, Jēkabpils, Varakļānu mūzikas skolām, protams, piedalījās arī konkursa rikotāji – Balvu Mūzikas skolas audzēkņi. Jāņa Ivanova Rēzeknes Mūzikas vidusskolas direktora vietniece mācību darbā Ilga Viļuma atzīst, ka uz Balviem brauc ar lielāko prieku, jo zina, ka Balvu Mūzikas skolas pedagoģi grūto organizatorisko darbu būs izdarījuši godam. "Konkurs ir pierādījis, ka ir dzīvotspējīgs, jo notiek jau vienpadsmīto gadu. Arī skolēnu skaits, kuri tajā piedalās, ir nemanīgs. Tas ir pluss ne vien organizatoriem, bet arī pašiem skolēniem, kuri gatavojas, cenšas apgūt savus priekšnesumus. Jāsaprot, ka ne jau visi audzēkņi var nokļūt uz lielajiem valsts konkursiem, tāpēc uz skatuves var kāpt un savas prasmes ūrijai rādīt savā skolā. Tas viņiem dod pozitīvu atspērienu, prieku par savu izvēli mācīties mūzikas skolā," saka I.Viļuma. Pāvula Jurjāna mūzikas skolas direktors Viesturs Mežgailis, kurš bija ūrijas priekšsēdētājs, Latgales Jauno pianistu konkursa norisi vērtē kā ļoti labu. "Pie jums uz Balviem braucu ar labām sajūtām, bet atceļā - ar vēl labākām. Ja nemaldoš, ūrijā strādāju jau ceturto gadu, tāpēc redzu, ka konkurs saglabājis labu līmeni, kuram ir tendence augt. Konkurs ir liela pievienotā vērtība gan jūsu reģionā, gan valstī kopumā. Mēs varam būt lepni, ka klavierspēle kļūst populārāka. Konkursu notiek daudz, bet tas ir apsveicami, jo skolēniem ir iespēja piedalīties, salīdzināt, saprast, kāpēc un kā viņš to dara. Varbūt pacensties vēl vairāk, lai iegūtu augstāku sasniegumu. Patīkami, ka pie jums bija liels dalībnieku skaits no daudzām skolām. Repertuāra izvēle ir pedagogu ziņā, un nav viegli izdarīt šo izvēli. Ar repertuāru skolēnus var gan pacelt, gan arī nogremdēt, ja izvēle bijusi nepareiza. Labi, ka nolikums paredz, lai skolēni sevi parādītu ar dažādu repertuāru," stāsta ūrijas komisijas priekšsēdētājs V.Mežgailis.

No Balvu Mūzikas skolas 2.-3.klašu grupā diplomus saņēma Marika Garbacka (2.klase), kuras pedagoģe ir Jevgenija Strazda, un Evita Lielpētere (2.klase), pedagoģe Jeļena Agafonova. 4. – 5.klašu grupā 2.vieta Mārtiņam Lāpānam (4. klase), pedagoģe Lija Ivanova. Diplomus saņēma Brīgita Zelča (5.klase), pedagoģe Egita Salmane, un Sabīne Kupča (5.klase), pedagoģe Evija Seņkova. 6. – 8.klašu grupā diplomus saņēma Ance Salmane (6.klase), pedagoģe Lija Ivanova, un Elīza Salmane (6.klase), pedagoģe Egita Salmane.

Problēma

Mēslos līdz ausīm – tāda nākotnes perspektīva

Sanita Karavočika

“Jūtamies apmulsuši, piemuļkoti un nu jau arī bezcerīgi,” pēc sarakstes ar Balvu novada pašvaldību secina vairāku Ķiršu un Rūpniecības ielas privātmāju īpašnieki. Pateicoties deputātu lēmumam, sapnis daudzu gadu garumā tā arī palicis neizsapnot, viņi palikuši garu degunu un bez ilgus gadus gaidītā pilsētas kanalizācijas un ūdensvada pieslēguma. Realizējoties ūdenssaimniecības attīstības projekta 3.kārtai, šo bonusu saņems citu pilsētas ielu iedzīvotāji.

Lai izstāstītu par nepatikamo situāciju, redakcijā griezās Ķiršu ielas iedzīvotāja Vija Logina, kura daudzo ielas privātmāju īpašnieku vārdā vērsusies gan pie novada pašvaldības, gan pašvaldības aģentūras “San-Tex”, kas šajā gadījumā ir ES Kohēzijas fonda finansējuma saņēmēja. Diemžēl ieilgusī sarakste ar novada pašvaldību nav vainagojusies ar pozitīvu rezultātu un, visticamāk, ka izmaiņu plānotajā kanalizācijas un ūdensvada izbūves 3.kārtā tomēr nebūs, lai arī sākās viss tik cerigi... Vēl pērnā gada rudenī Ķiršu ielas iedzīvotāji no “San-Tex” saņema vēstuli, kura privātmāju īpašniekiem jautāja, vai viņi būtu ar mieru kanalizācijas un ūdensvada izbūvei. Sava piekrišana bija jāapliecina ar parakstiem, ko māju iedzīvotāji arī izdarīja. “Protams, ka mums vajag kanalizāciju. Ūdensvads mums te četrām mājām jau ir, paši saviem spēkiem un līdzekļiem to ierīkojam. Parakstījāmies un priecīgi noskaidrojām, ka kanalizācija un ūdensvads Ķiršu ielā būs – projekts sākies 2016.gadā,” stāsta V.Logina. Un tad kā zibens spēriens no skaidrām debesīm nāca “Vadugumi” publicētā ziņa, kurā ES finansētā projekta 3.kārtā pēkšņi parādījās pavismāciņi ielā nosaukumi. Iedzīvotāji bija neizpratnē, un Vija pašvaldībai uzrakstīja vēstuli, kurā lūdza izskaidrot iemeslus, kādēļ Ķiršu iela nav iekļauta 3.kārtā, un jautāja, kad viņiem tomēr būs iespēja sagaidīt kanalizācijas un ūdensvada pieslēgumu. “Novada atbilde bija sarežģīta un nesaprotama, un tajā atbildi uz jautājumu, kad varam kaut ko gaidīt, tā arī nesaņēmām. Pēc tam visiem ielas iedzīvotājiem nokopēto pašvaldības atbildi iemetām pastkastītē, un, kā vēlāk izrādījas, liela daļa, to izlasot, nemaz nebija sapratusi, ka esam saņēmuši atteikumu. Atbildes uz jautājumu: kad mums kaut ko sagaidīt, nebija arī otrajā vēstulē,” stāsta V.Logina.

Viņas ģimene ar domu pieslēgties pilsētas kanalizācijas sistēmai dzīvo jau kopš 2008.gada, kad paši saviem spēkiem un finansēm mājā ievilkā ūdensvadu. “Toreiz gājām uz “San-Tex” un jautājām, kad varētu ierīkot kanalizāciju? Atbilde bija viena, - gaidiet, 2016.-2017.gadā būs projekta 3.kārtā, un viss notiks. Un mēs patiešām kā muļķi arī gaidījām, palaujoties uz mutisko vienošanos un solījumiem, jo tik ļoti gribējām tam ticēt. Kaimiņi pat remontu netaisīja cerībā, ka viss notiks. Tagad izrādās, ka visgudrāk rīkojās Celtnieku ielas iedzīvotāji. Pirms četriem gadiem, kad piedāvāja asfaltēt ielu, viņi savāca parakstus un no šīs ieceres atteicās. Mēs par tādu iespēju diemžēl nezinājām... Līdz ar to tagad Celtnieku ielā dzīvojošie ir vinnētāji – viņiem nav asfalta, bet būs kanalizācija un ūdensvads. Toties mums ir asfalts, varam staigāt sausām kājām, bet ar spaiņiem rokās uz aku...,” radušos situāciju ironiski raksturo V.Logina.

Atbilde viena – pārāk tālu no centra

Savu sapni par pieslēgumu pilsētas kanalizācijas sistēmai, šķiet, izsapņojusi arī balveniešu Pušpuru ģimene, kura nu jau astoņpadsmito gadu dzīvo privātmājā Rūpniecības ielā. Arī viņi, tāpat kā Ķiršu ielas iedzīvotāji, rudenī saņēma “San-Tex” aicinājumu parakstīties par pilsētas ūdensvada un kanalizācijas pieslēguma ierīkošanu. “Protams, bijām ar mieru. Kad sākām celt māju, pilsētas vadība solīja, - pacietieties, pēc pieciem gadiem jums viss būs. Toreiz Balvos notika Lauku sporta spēles, un, pateicoties tām, mūsu iela tika pie asfalta, taču ūdensvadu un kanalizāciju tā arī nesagaidījām. Nācās rīkoties, tādēļ ūdensvadu par savu naudu ierīkojām paši. Te jāsaka milzīgs paldies kaimiņiem no Ceriņu ielas, kuri atļāva rakt pāri savai teritorijai. Diemžēl ar kanalizāciju problēmas ir lielākas – to saviem spēkiem nevaram ievilk, jo līmenis ir augstāks, nekā atrodas mūsu māja. Visu laiku, kopš te dzīvojam, tas ir mūsu klusalais sapnis,” stāsta Marita Pušpure.

Kad Rūpniecības ielu solīja iekļaut ūdenssaimniecības projekta 3.kārtā, šķita, viss, beidzot saules stariņš uzspīdējis. Maritas vīrs Pēteris aizbrauca uz “San-Tex”, uzrakstīja iesniegumu, un atlīka vien gaidit brīdi, kad sapni sāks piepildīties. Un tad nāca ziņa, ka 3.kārtā iekļautas citas pilsētas ielas. Pēteris devās uz pašvaldību noskaidrot, kādēļ tā noticis, un drīz vien saņēma rakstisku atbildi,

Beidzot skaidrība. Daudzie Ķiršu un Rūpniecības ielas privātmāju saimnieki nu skaidri zina, ka atbalstu no pašvaldības vismaz tuvākajā laikā nesagaidīs. Jautājums par kanalizācijas un ūdensvada ievilkšanu tagad ir tikai pašu ziņā.

ka tas bija deputātu lēmums. “No vēstules sapratām, ka vairs nav ko gaidīt, kaut gan skaidri un gaiši nekas nav pateikts... Vienīgā atbilde, ko līdz šim mutiski esam saņēmuši, skan – dzīvojat pārāk tālu no pilsētas centra. Bet mēs taču neprasām neko ārkārtēju – tās ir elementāras lietas! Mājā piedeklarējušies četri cilvēki. Bērni strādā Rīgā, un nodokļus no viņu nopelnītās algas novads saņem labus. Sanāk tā – kamēr maksājam nodokļus un neko neprasām, viss ir kārtībā, bet, tiklīdz sākas problēmas, nevienam neesam vajadzīgi. Vienīgais, ko tagad gribam zināt, vai vēl ir cerība jebkad sagaidīt kanalizācijas pieslēgumu? Solīja, ka pēc 5 gadiem mums viss būs, bet jau pagājuši 18. Māja uzcelta, un mēs ļoti gribētu palikt dzīvot Balvos, taču izskatās, ka novada vadībai īpaši neesam vajadzīgi. Daudzus gadus ar cerību gājām un runājām, bet tagad atskārtām, ka vienkārši parunāties nedrīkst – katram solījumam, katram teikumam jābūt dokumentētam, citādi varam palikt muļķa lomā,” spriež M.Pušpure.

Prasības kļūst arvien drastiskākas

“San-Tex” direktors Uldis Sprudzāns apstiprina, ka par radušos situāciju patiešām saņēmis iesniegumus gan no Ķiršu ielas iedzīvotājās V.Loginas, gan Rūpniecības ielā dzīvojošā P.Pušpura piebilstot, ka atbildes vēstulē viss sīki un smalki izklāstīts. Diemžēl iemesli tam, ka Rūpniecības un Ķiršu ielas nav iekļautas projekta “Balvu ūdenssaimniecības attīstības III kārtā”, ir vairāki. Kā stāsta U.Sprudzāns, projekta trešā kārtā no otrs atšķiras ar to, ka Eiropas Savienība finansē tikai kanalizācijas tīklu izbūvi, un finansējums ir līdz 85% līdzekļu. No šīs summas jāatskaita mainīgā diskonta likme, projektešana, ekspertizes izdevumi, autoruzraudzība, būvuzraudzība, līdz ar to faktiskajai būvniecībai paliek labi ja 75%. Turklat ūdensvada un daļēji arī kanalizācijas ierīkošana gulst tikai uz pašvaldības pleciem. Vēl viens ES fonda nosacījums ir, ka piecu gadu laikā, kopš tiks noslēgts civiltiesiskais līgums par būvniecību, visiem privātmāju īpašniekiem, kuri izteikuši vēlmi tikt pie ūdensvada un kanalizācijas, būs jāpieslēdzas obligāti. Iepriekšējās kārtās projekts paredzēja tikai pieslēguma nodrošinājumu. Taču pati lielākā problēma, kā stāsta U.Sprudzāns, radās, sarēķinot visu sākotnēji 3.kārtā paredzēto ielu būvniecības izdevumus. “Gala summa sanāca tik liela, ka projekta realizācijas gadījumā pašvaldībai nāktos bankrotēt. Līdz ar to deputāti domes sēdē meklēja risinājumus un nolēma, ka būvniecības 3. kārtā notiks ielās, uz kurām nav asfaltbetona seguma vai arī tas pilnībā izdrupis. Taču, kā zināms, sākotnēji projekta iekļautajā Ķiršu ielā pirms četriem gadiem uzlēja jaunu asfaltu, kas pašreiz ir labākais Balvos, līdz ar to nebūtu prāta darbs to sabojāt. Savukārt Rūpniecības ielas, kas arī bija paredzēta projektā, lielākā problēma ir tā, ka tur ir atsevišķi posmi pret kritumu, līdz ar to jābūvē sūkņa stacija. Vārdu sakot, ļoti lieli ieguldījumi un mazs pieslēgumu skaits,”

Solit neko nevar

Pašvaldības aģentūras direktors stāsta, ka projekta finansētāju noteikumi ar katru gadu kļūst arvien stingrāki, kas situāciju

tikai apgrūtina. ES finansējums, pašvaldības līdzfinansējums un obligātais pieslēgums – tās ir prasības, kuras neizpildot, Eiropas Savienība ir tiesīga pašvaldībai pieprasīt atgriezt naudu. “Līdzšinējie rezultāti nemaz tik labi nav. No projekta otrs kārtas kanalizācijai pieslēgušies 60%, ūdensvadam tikai 50% iedzīvotāju. Turklat Vides ministrija katru gadu prasa atskaites, cik pavismāciņi būs pieslēgumu, jo līdz 2022. gadam būtu jāpievienojas visiem,” teic U.Sprudzāns. Taču, izrādās, ne visiem iedzīvotājiem šie pieslēgumi ir vajadzīgi, un arī viņus aģentūras vadītājs saprot, jo ne kuram katram tas ir pa spēkam. Viņš skaidro, ka pilsētā vēl ir daudz veco koka māju ar āra tualetēm, kurās dzīvo pensijas vecuma cilvēki. Ūdensvada un kanalizācijas ievilkšana mājā viņiem nozīmē lielus finansiālus ieguldījumus, kas saistīti ar mājas pārbūvi. “Izveidojusies paradoksāla situācija – Ķiršu un Rūpniecības ielā vairākas ģimenes sapņo par ūdensvadu un kanalizāciju, bet Sporta un Jaunatnes ielā, kur viss ir ievilkts, daudziem nevajag neko,” secina “San-Tex” direktors. Uz jautājumu, ko gaidit ar garu degunu palikušajiem privātmāju īpašniekiem, U.Sprudzāns vienozīmigu atbildi sniegt nevar: “Diemžēl Ķiršu ielas iedzīvotājiem pirms četriem gadiem nevajadzēja piekrīt ielas asfaltēšanai. Diemžēl jau tagad ir skaidrs, ka ES fonda līdzekļu ūdensvada ierīkošanai vairs nebūs, līdz ar to šīs jautājums paliek pašu privātmāju īpašnieku ziņā. Izpēmums varētu būt kanalizācijas ierīkošana, kaut gan pēc 3.kārtas realizācijas varbūt ir iespēja kaut ko kombinēt un pieslēgties no Celtnieku ielas. Vairāk gan pagaidām solīt neko nevaru.”

Ari novada domes priekšsēdētājs Andris Kazinovskis atzīst, ka jautājumā par projekta 3.kārtu deputāti vadījās pēc esošās finansiālās situācijas un iespējām: “Diemžēl vajadzības ievērojami pārsniedz iespējas, un, ja vienā ielā nesen uzliets asfalts, bet otrā tāda nav, tad tomēr izvēlējāsies otro variantu. Tas netika darīts jaunprātīgos nolūkos, vienkārši jāmēģina saimniekot racionāli un nauda jāskaita, jo pilsētai vajadzību ir ļoti daudz.”

Ticības vairs nav un nebūs

Kamēr novada deputāti vieglu roku pārvelk svītru cilvēku sapņiem, Vija Logina dalās skumjās pārdomās: “Tie cilvēki, kuri dzīvo Ķiršu ielā un strādā, visi maksā nodokļus. Gadiem ilgi esam baroti ar solījumiem, ka 2016.-2017.gadā viss būs. Mēs patiešām tīcējām uz vārda, jo gribējās ticēt. Tīcējām deputātiem, kurus paši ievēlējām. Priecājos par “Vaduguns” ziņu, ka mūsu ielā projekta trešā kārtas nebūs, jo vēl līdz šai dienai to nezinātu. Ne no “San-Tex”, ne no novada domes informācijas, ka kaut kas mainījies, nebija. Un ja pēc visa šī no novada domes kāds staigās, pārbaudot grāvju, labāk lai to nedara, jo katrs mēģina risināt savas problēmas, kā var un prot... Diemžēl esam zaudējās tāpēc, ka no iepriekšējo gadu solījumiem nav nekādu pierādījumu – neviena oficiāla dokumenta ar parakstiem, tikai akla uzticēšanās. Saprotu, ka konkrētu atbildi par to, kad mums būs kanalizācija, no novada arī nesagaidīsim. Skumji... Savukārt esošajiem un topošajiem deputātiem, kuriem tā gribas, lai par viņiem balso, gribas teikt, - ar šo jautājumu vismaz Ķiršu ielā nākotnē jums būs grūti. Personīgi es uz vēlēšanām vairs neiešu, jo tīcība reiz zudusi uz visiem laikiem. Diemžēl...”

Dzīve pansionātā

Kā pārcelties uz dzīvi pansionātā

Pieminot vārdu ‘pansionāts’, cilvēkiem rodas dažadas izjūtas un izpratne, kas tā par iestādi un kas tur notiek. Ir stāsti no iemītnieku apcemojumu reizēm vai kaimiņu sarunām, ir pieredze, izbaudīta uz pašu ādas. Ir arī pansionāta darbinieku pārdomas, ko nozīmē saskarsme ar slimiem un arī kaprīziem cilvēkiem un viņu aprūpe. Pansionāts “Balvi” ir viena no lielākajām Balvu novada pašvaldības iestādēm, ko par savu mājvietu izvēlas ne tikai visu četru mūspuses novadu, bet arī visas Latvijas cilvēki. Sadarbībā ar iestādes vadību, laikraksts turpina atspoguļot dažadas ar pansionāta ikdienu saistītas tēmas.

Šoreiz par to, kas jādara, lai pārceltos uz dzīvi pansionātā, un kā cilvēkus tur uzņem.

Parasti informāciju par veciem, mazaizsargātiem un vientuļiem cilvēkiem, kuri vairs nespēj sevi aprūpēt veselības stāvokļa dēļ, saņem sociālais dienests. Par to viņiem paziņo namu pārvaldnieki, pašvaldības policija, ārstniecības iestādes, arī kaimiņi, radinieki, paziņas. Pēc tam šo informāciju pārbauda, apseko cilvēku dzivesvietā vai arī ārstniecības iestādē un pieņem lēmumu par tālāko darbību. Lai saņemtu sociālo pakalpojumu ilgstošas sociālās aprūpes institūcijā pansionātā “Balvi”, klientam vai arī viņa apgādniekam jāuzraksta iesniegums savas pašvaldības sociālajam dienestam. Ir jāsagatavo arī dokumentu pakete, kurā ietilpst ģimenes ārsta izsniegtā medicīniskā izziņa, invaliditāti apliecināša dokumenta kopija, ja klients ir invalids, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņa par pensijas vai pabalsta summu, iztikas līdzekļu deklarācija par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu.

Pansionāta direktore vietniece Daiga Romka uzsver, ka uz dzīvi pansionātā pārceļas galvenokārt smagu hronisko kaišu novārdzināti cilvēki gados, kuriem vajadzīga aprūpe. Balvu vārds labā nozīmē izskanējis visā Latvijā, ne velti šajā pansionātā no citiem novadiem dzīvo aptuveni 40 cilvēki - no Alūksnes, Ādažiem, Madonas, Rīgas... Iemītniekus atved radinieki, sociālais dienests vai arī ar pansionāta transportu. ļoti bieži viņi ir guloši cilvēki. Iepriekšēja informācija ļauj novērtēt klienta stāvokli un izlemt, kurā pansionāta stāvā viņš dzīvos. Pirmajos divos stāvos izvieto cilvēkus, kuri par sevi spēj parūpēties paši - sakopj istabas, apmeklē ēdamzāli, iziet laukā. Trešais stāvs ir *smago* klientu dzivesvieta, jo viņi ir guloši un mazkustīgi. Kopumā pansionātā šobrīd dzīvo 172 iemītnieki.

Jaunienācēju sagaida jau pie ārdurvīm, ar viņu iepazīstas, aprunājas, pārskata dokumentus un aizved uz istabiņu. Ir reizes, kad klientu vispirms uz pāris dienām ievieto trešā stāvā paleativajā istabā. Tā domāta adaptācijai. Šajās dienās cilvēku iepazīst tuvāk, pavēro viņa raksturu un veselības stāvokli, sakārto drēbes, izlemj, ar kādu iemītnieku viņš varētu dzīvot vienā istabiņā. Šī telpa noder arī aizgājējiem,

Foto - M. Sprudzāne

Pansionātā dzīvo kopš marta. 85-gadīgā Apolonija Veitula uz dzīvi pansionātā pārcēlās martā no Balvu pilsētas, pirms tam viņa dzīvoja Rugāju pagastā. Dokumentu paketi iesniegšanai pansionātā viņai palīdzēja sakārtot ļoti ātri – dienas laikā. Līdzi viņa panēmusi drēbu maisu un lūgšanu bildīti. Apolonijai ļoti sāp kājas, nekur tālu viņa nestāigā un cer nokļūt pie daktera. Foto - Apolonija Veitula kopā ar sociālo darbinieci Guntu Zepu.

ja redzams, ka tuvojas *tā studija*. D.Romka atzīst, ka klienti katrs ir ar raksturu, prasībām un pietiek viņiem arī kaprīzu. Gadās, ka iemītnieki nevar sadzīvot. Savstarpējās attiecībās daudz ko nosaka veselība. Kādam gribas klusumu un agrāk doties pie miera, cits vakarpusē skatās televizoru vai staigā pa lauku. Ne velti saka, ka veci cilvēki ir kā mazi bērni, par kuriem jārūpējas. Vienvietīgo istabiņu pansionātā ir maz, vairumā visi dzīvo istabās divatā. Kopā, protams, dzīvo arī ģimenes cilvēki.

Radinieki savas prombūtnes vai atvajinājuma laikā tuviniekus pansionātā ievieto arī uz ļoti īsu laiku – kādu mēnesi. Lauku cilvēki dažkārt pansionātu par dzivesvietu izvēlas tikai ziemas mēnešos, bet pavasarī aizbrauc atpakaļ uz ierastajām mājām. Arī statistika apliecinā faktu, ka vasaras laikā pansionātā dzīvo mazāk klientu. Līdz šim nav bijis neviens atteikuma klienta uzņemšanai pansionātā. “Esam tikai pakalpojuma sniedzēji, bet savus klientus neizvēlamies, un mums ir jāprot sadzīvot ar visiem,” atzīst direktore J.Komane. Jāsaprot, ka pansionāts ir iestāde, nevis privātmājas, tādēļ iemītniekiem jāpierēm zināma režīma nosacījumi, taču daudziem to grūti pieņemt, un tāpēc rodas strīdiņi.

Martā uz dzīvi pansionātā pārcēlušies 9 iemītnieki. Starp viņiem virietis no Balviem, kurš par pansionāta klientu kļuvis jau trešo reizi. D.Romka atklāj, ka šis cilvēks, atkopies un pansionātā uzlabojis veselību, pēc tam izvēlas doties

brīvsolī un atgriezas savā iepriekšējā dzivesvietā. Redzēs, vai tā notiks arī šoreiz.

Dzīvošanai pansionātā līdzī drīkst ķemt arī personīgās mantas. Taču istabiņas ir mazas, tādēļ tur pietiek vietas vien nelieliem priekšmetiem. Parasti cilvēki ķemt līdzī savu tuvinieku fotogrāfijas, kādu gleznu, arī apģērbu vai televizoru, kādam gribas pie loga piekārt savus aizkarus. Gaiteņos ir virtuītes ar traukiem un ledusskapi, tur var uzvārīt tēju un nobaudīt kādu savu gardumu.

Balvu novada iedzīvotāji par dzīvošanu pansionātā mēnesī maksā 305,23 eiro, bet visu pārējo pašvaldību iedzīvotājiem šis pakalpojums ir dārgāks – 380,12 eiro. Pensionāri maksā 90% no savas pensijas, ieskaitot piemaksu pie pensijas. Pārējā summa jāsedz apgādniekiem, bet, ja viņi nespēj samaksāt, līdzmaksājumu uzņemas pašvaldība, kurā klients deklarēts.

Kā domā citi

Ko domājat par radiniekiem, kuri savus tuviniekus ievieto pansionātā?

ANTONINA LOČMELE no Viļakas, skolotāja:

-Domāju, ka dzīve pansionātā ir visai piesātināta, ar noteiktu dienas režīmu un tur nav garlaicīgi. Nedomāju, ka šiem cilvēkiem klājas slikti. Staigājošie var iziet laukā, izstaigāties. Negrasos nevienu nosodīt, ja kāds ievieto savu radinieku pansionātā. Zinu, ka vecie ļaudis dažkārt pāši vēlas dzīvot atsevišķi un mierīgi un labprāt pārceļas uz pansionātu. Varbūt pēc tam viņu domas mainās.

AINA VERJANOVA, dzīvo Balvos:

-Ja vecu un slimu cilvēku nav, kas aprūpē, bērni strādā vai atrodas tālumā, vienīgā iespēja aprūpes nodrošināšanā ir ievietot cilvēku pansionātā. Tās ir normālas situācijas, kad acīmredzot nav citu variantu. Manuprāt, arī labākais variants pašam cilvēkam.

LAUMA KAĻVA, pašvaldības darbiniece:

-Uzskatu, ka par saviem vistuvākajiem ir jārūpējas, cik vien tas labi iespējams. Tomēr apzinos, ka cilvēku dzivesstāsti mēdz būt dažādi un iemesli, kādēļ tuviniekus ievieto pansionātā, arī ir dažādi. Šāda lēmuma pieņemšana atkarīga gan no tuvinieka veselības stāvokļa, gan sadzīves apstākļiem, gan aprūpēšanas iespējām un, protams, finansēm, kā arī citiem faktoriem. Mums nav tiesību nevienu nosodīt par šādu izvēli. Gluži pretēji - pansionātā ievietotos cilvēkus regulāri aprūpē, un bieži vien dzīves apstākļi tur ir daudzākāt labāki, nekā mājas.

No sirds

Vecumdienās vajag mīlumu un rūpes

Kopš 1.marta pansionātā par direktore vietniece strādā DAIGA ROMKA. Viņa nav darbiniece, atrasta no malas, jo pansionātā strādā 17.gadu. Daiga ir virzījusies pa karjeras kāpnēm, un tagad viņai uzticēti atbildīgie direktore vietniecees amata pienākumi. Tieši Daigas pārziņā ir saziņa ar klientiem, kad viņi ierodas pansionātā, un viņas vadībā strādā sešu sociālo darbinieku komanda: rehabilitētāji, aprūpētāji un darbinieki.

DAIGA ROMKA, pansionātā direktore vietniece:

-Mēs visi paliekam vecāki un ar laiku kļūstam citādāki. Skatos tagad uz savu mammu un novērtēju viņu pavīsam savādāk. Gribas viņai vairāk pievērst uzmanību, parūpēties. Arī pansionāta iemītnieki priečājas, ja ar viņiem mīļi sasveicinās, aprunājas, ja viņus redz un ievēro. Šiem cilvēkiem vajadzīga uzmanība. Dzirdēts, ka daudzi par pansionātu saka: tā jau ir pēdējā pieturvieta dzīves celā. Tā varbūt nevajadzētu teikt, jo pie mums notiek aktīva sabiedriskā dzīve. Notiek dažādi kultūras pasākumi, brauc ciemiņi, var piedalīties pulciņos, dievkalpojumos, lasīt grāmatas. Varbūt kādam arī ir garlaicīgi, taču ikdienai noteikt pietiek savu priečiņu. Var staigāt pa āru, gar ezerāmu, pasēdēt zem ozoliem, vērot dabu un priečāties, kā pavasari viss mainās un atplaukst. Vajag tikai pašiem būt aktīvākiem.

Foto - no personīgā attīva

Lappusi sagatavoja M. Sprudzāne

Konkurss

Zināšanas demonstrē jaunie pētnieki

13.aprīlī Viļakas Valsts ģimnāzijas un Viļakas pamatskolas telpās savus pētījumus starpnovadu skolēnu zinātniski pētniecisko darbu konferencē "Jaunais pētnieks" demonstrēja Viļakas, Balvu, Baltinavas, Alūksnes un Gulbenes novada skolu audzēkņi. Pēc tam skolēni un skolotāji apskatija Viļakas pilsētu un Vientuļu robežkontroles punktu, kultūrvēstures muzejā "Vēršukalns" saņēma godalgas, kā arī cienājās ar gardu zupu un svaigi ceptu maizi.

Konferencē savus pētījumus prezentēja skolēni no Viļakas Valsts ģimnāzijas, Alūksnes Ernesta Glika Valsts ģimnāzijas, Gulbenes novada Valsts ģimnāzijas, Baltinavas vidusskolas, Balvu Profesionālās un vispārizglitojošās vidusskolas, Rekavas vidusskolas, kā arī Stacijas, Žiguru, Upītes un Viļakas pamatskolām. Lai darbs ritētu raitāk un izvērtēšana būtu maksimāli taisnīga, katrā no grupām zinātniski pētniecisko darbu prezentācijas notika vairākās vecuma grupās un apakšgrupās atbilstoši darba tēmai. Gan jaunāko, gan vecāko klašu skolēni bija izvēlējušies daudzveidīgas un aktuālas izpētes tēmas. Jaunāko klašu skolēni pētīja ne tikai istabas augus, tauriņus, kokus un stārkus, bet pievērsās arī tādām nopietnām tēmām kā enerģijas dzērienu un palmu eļļas ietekme uz cilvēka veselību, kā arī citām mūsdieni aktualitātēm. Neatpalika arī vecāko klašu skolēni, kuri prezentēja pētījumus par saslimstību ar jaundabīgajiem audzējiem un artrītu, par mototrasēs "Baltais briedis" vēsturi, Susāju pagasta viensētu stāstus un citas interesantas tēmas. Savukārt VVG 11.klasses skolniece LAURA ORLOVSKA izcēlās, jo savu pētījumu par angļu valodas vārdiem, kas aizgūti no franču un Skandināvu valodām, bija izstrādājusi un prezentēja angļu valodā.

VVG Zinātniski pētniecisko darbu koordinatore LILITA ŠAICĀNE atklāja, ka pirmo reizi šogad skolā notika tik plaša starpnovadu pētniecisko darbu konference. "Lai būtu taisnīgi, darbus vispirms izvērtēja neatkarīgais eksperts, kura vārdu gan negribētos nosaukt. Pēc prezentācijām pētījumus katrā sekcijā vērtēja žūrija, piešķirot punktus par darba saturu, runas stilu, par atbildēm uz jautājumiem un citiem kritērijiem. Sasummējot punktus, katrā sekcijā piešķīra trīs godalgotās vietas un beigās kopumā vislabākajiem piešķīra pirmo, otro un trešo pakāpi," 10. – 12.klašu skolēnu darbu vērtēšanas principus atklāja pedagoģe.

Vai roboti aizstās cilvēkus?

Sporta un tehnikas sekcijā interesantu pētījumu bija izstrādājusi Stacijas pamatskolas 9.klasses skolniece DITA KEIŠA, kura pievērsās tēmai "Roboti mūsu dzīvē". Viņu interesēja, cik tālu spēs attīstīties mākslīgais intelekts un vai tas nākotnē varēs aizvietot cilvēkus? Jauniete izpētīja robotu tehnikas attīstības vēsturi un noskaidroja sabiedrības viedokli šajā jautājumā, veicot aptauju. Dita atklāja, ka par pirmo robotu uzskatāma tālvadības laiva, ko izgudroja 1878.gadā, bet pirmsais dators tapis 1964.gadā. Lai izpētītu sabiedrības viedokli par robotiem, Dita aptaujāja savas skolas 5.–9.klašu skolēnus, skolotājus un darbiniekus. Izrādās, lielākā daļa aptaujāto uzskata, ka nākotnē roboti spēs aizstāt cilvēkus tikai daļēji, savukārt šobrīd vairums aptaujas dalībnieku robotu tehniku izmanto galvenokārt izklaidei. Viens no galvenajiem izpētes darbā panāktajiem secinājumiem bija: roboti nekad nespēs aizstāt cilvēku pilnībā, jo tie nespēs patstāvīgi intelektuāli domāt un pieletot prāta spējas.

Balvu Profesionālās un vispārizglitojošās vidusskolas 12.klasses skolnieks AIVIS RIŽANOVS, kurš darbu prezentēja Veselības zinību sekcijā, pētīja steroīdu ietekmi uz cilvēka organismu. Šādu tēmu puisis izvēlējās, jo, nodarbojoties ar sportu, savulaik pats lietoja steroīdus līdz brīdim, kad to negatīvā ietekme parādījās viņa asins analīžu rezultātos. Aivis vēlējās saprast - kādas sekas uz cilvēka organismu atstāj šo preparātu lietošana. Viņš uzskata, ka aptuveni sestā daļa jauniešu, ar kuriem kopā trenējas, ir pamēģinājuši steroīdus. Darba autors izpētīja, ka steroīdi iedalāmi divās grupās – dabiski ražotajos un mākslīgi ražotajos jeb anaboliskajos steroīdos, kas rada atkarību un slikti ietekmē aknu un nieru funkcijas, paaugstina asinsspiedienu un holesterīna līmeni, kā arī ietekmē psihi, sirdi un izraisa citas veselības problēmas. Tomēr steroīdu loma cilvēka dzīvē nav viennozīmīga, jo tie dažkārt var arī ārstēt,- secināja jaunietis.

Visi kopā. Pēc visiem satraukumiem, kā arī jaukās ekskursijas bērni un skolotāji varēja nobaudīt gardu zupu un svaigi ceptu maizi, kā arī iepazīties ar kultūrvēstures muzeja "Vēršukalns" eksposīciju.

Aktuāla tēma. Stacijas pamatskolas 6.klasses audzēkne Arita Kikuste pievērsās enerģijas dzērienu un to ietekmes uz cilvēka veselību izpētei. Par savu darbu meitene ieguva 1.pakāpes vērtējumu.

Absolūta uzvarētāja. VVG 11.klasses skolnieces Ketijas Dulbīnskas darbu "Viļakas novada Medņevas pagasta lingvistikā ainava" žūrija novērtēja ar visaugstāko vērtējumu – 1.pakāpi 10. – 12.klašu grupā.

Baltinavā bija 43 tirgotavas

Baltinavas vidusskolas 11.klasses skolniece ARĪNA BISTROVA, kura vecāko klašu grupā ieguva Joti augstu vērtējumu - 2.pakāpi, pētīja saimniecības attīstību Baltinavas pagastā Latvijas Republikas laikā. "Esmu save novada patriote. Mani senči Baltinavā dzīvojuši vairākās paaudzēs un viņiem arī piederēja zeme, tāpēc labprāt pētīju šo tēmu," paskaidroja jauniete. Viņas pētījums balstījās uz Latvijas Nacionālajā vēstures muzejā pieejamajiem materiāliem, ko savācīs Henriks Logins. "Baltinava tolaik bija Joti attīstīta. Par to liecina kaut vai fakti, ka pagasta centrā atradās 43 dažādas tirgotavas," pētījumā gūto informāciju atklāja jauniete.

Ne mazāk interesantus pētījumus bija izstrādājuši Alūksnes un Gulbenes jaunieši. Piemēram, alūksnietis VALTERS VINDELIS izpētīja bijušās Padomju Savienības autoindustriju atklājot, kādas automašīnas ražoja PSRS teritorijā no 20.gadsimta sākuma līdz pat savienības sabrukumam, kā arī mūsdienās. Skolnieks pavēstīja, ka padomju laikā bija 25 auto rūpnīcas, kas izvietotas astoņās PSRS republikās. Lielākā no tām atradās Toljati pilsētā un tajā ražoja tolaik populāro ūzguli. Pētījumā Valters atklāja, ka 60. – 70.gados bija vērojams PSRS autorūpniecības uzplaukums, bet 90.gados sākās tās noriets, kā arī daudzus citus interesantus faktus par šo tēmu.

VVG skolotāja SANTA BONDARE, kura piedalījās Sporta un tehnikas sekcijas darbu prezentāciju vērtēšanā, bija gandarīta par skolēnu sniegumu: "Prezentācijas bija strukturētas, labi pārskatāmas, skolēni bija spējīgi atbildēt uz jautājumiem. Protams, neiztika arī bez šādiem tādiem mīnusiem, bet kopumā prezentācijas bija labas." Viņai personīgi Joti patika Stacijas pamatskolas 9.klasses skolnieces Ditas Keišas uzstāšanās: "Pārsteidza, ka 9.klasses audzēkne spēja tik augstā līmenī prezentēt savu darbu, būt tik zinoša un pārliecināta. Dažas 11.klašu skolēnu prezentācijas nobālēja, salīdzinot ar Ditas sniegumu."

UZVARĒTĀJI

10. – 12. klases**Absolūtais vērtējums:**

1. pakāpe - Ketija Dulbīnska (Viļakas Valsts ģimnāzija)
2. pakāpe - Arīna Bistrova (Baltinavas vidusskola)
3. pakāpe - Viktorija Kušnire (Baltinavas vidusskola)

Veselības zinību sekcija: 1.vieta - Linda Zaremba (VVG)

Dabas un sociālo zinību sekcija: 1.vieta – Ketija Dulbīnska (VVG)

Vēstures un kulturologijas sekcija: 1.vieta – Arīna Bistrova (Baltinavas vidusskola)

Sporta un tehnikas sekcija: 1.vieta – Aivita Lasmane (Gulbenes novada Valsts ģimnāzija)

7. - 9. klašu grupa

1. vietas: Artūrs Supe (Stacijas pamatskola); Dita Keiša (Stacijas pamatskola)

2. - 6. klašu grupa

1. pakāpes: Annija Plačīda (Žiguru pamatskola); Rēzija Komarovska (Stacijas pamatskola); Kristiāns Mednis (Stacijas pamatskola); Sabīne Maksimova (Rekavas vidusskola); Arita Kikuste (Stacijas pamatskola).

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Kā Latgales meitene uz Kurzemi ceļoja

Vārds, uzvārds: **IRĒNA LAKŠE** (bijusi Začeste)

Dzimšanas laiks un vieta: **1945.gada 4.aprīlis, Vācija, Rēriha.**

Izglītība: **Daugavpils pedagoģiskais institūts.**

Darbā: **Ugāles vidusskola (Ventspils novads), bioloģijas un ķīmijas skolotāja.**

Vaļaspriekši: **gleznošana, ceļošana.**

Dzīves moto: **"Katrū dienu nodzīvot ar prieku!"**

Bijušās baltinavietes, pieredzējusās pedagoģes ar 46 gadu darba stāžu Irēnas Lakšes dzivesgājums metis plašus lokus, kas nav skopojies ar priekā pilniem brīžiem, dažkārt līcis uz brīdi apstāties un notaust skumju asaru. Arī mūsu novadnieces dzīves pirmo mirklu stāsts ir ne mazāk interesants. Bija 1945.gada 4.aprīlis, kad Irēna nāca pasaulē kara plosītajā Vācijā un, kā viņa pati stāsta, piedzīvoja savu pirmo un īsto dzimšanas dienu. Tās laiks un vieta rūpīgi noglabāta novadnieces atmiņās, bet viņas biogrāfijā gan nekur oficiāli neparādās. Kādēļ tā? Izdibināt atbildi uz šo jautājumu tā arī nebija lemts, arī vecāki neko sīkāk nepaskaidroja, bet, kā spriež pati Irēna, nemot vērā toreizējos politiskos apstākļus, tolaik kā dzimšanas vietu uzrādīt Vāciju nebija diez ko vēlami, pat bīstami. Savukārt neilgi pēc Otrā pasaules kara beigām Irēna, būdama vien pāris mēnesus veca, kopā ar ģimeni devās bēgļu gaitās, kājām un ar zirgu pajūgiem mērojot tālo ceļu no izpostītās Vācijas atpakaļ mājup uz Latviju – Baltinavu. Grūtājā pārgājiņā Irēna zaudēja divus savus brāļus, kuri mira no plaušu karsoņa. Tā grūtībās un neziņā par turpmāko likteni pienāca rudens, kad Irēna kopā ar ģimeni beidzot pārnāca Baltinavā, kur viņas vecāki arī reģistrēja vēl tolaik pavisam jaunās meitenes oficiālos dzimšanas datus – 1945.gada 4.augustu. Kopš tā laika šie gadu skaitlī ierakstīti novadnieces personu apliecināšajos dokumentos un, kā ar smaidu sejā atzīst Irēna, dzīve viņai piespēlējusi to neparasto godu dzimšanas dienu svinēt divreiz gadā.

"Pa dienu - putnu dziesmas, naktis – mācības"

Irēnas piedzīvoto bērnības un jaunības gados joprojām glabā viņas dzimtās Kaktiņu mājas, kas atrodas bijušajā Balvu rajonā – netālu aiz Baltinavas, virzienā uz Kārsavu. Kopumā mūspusē Irēna dzīvoja līdz 20 gadu vecumam, un šajā laikā pieredzēts ne mazums jauku notikumu. Neizpalika arī brīži, kurus gribas pastumt atmiņu tālākajos stūros, bet tie topošās skolotājas dzīvē nospēlēja zināmu lomu. Piemēram, Irēna atceras, kā ar savām vienaudzēm – Obeļovas ceļa apkārtnes mājās dzīvojošajām vēl piecām vienā gadā dzimušajām meitenēm – kopā izdzīvoja bezrūpīgas bērnības gadus un kādudien visas kā viena saslima ar garo klepu. Tolaik nešķiramajām bērnības draudzenēm bija septiņi gadi un drīzumā vajadzēja lūkot pēc skolas somas kravāšanas, tomēr slimības dēļ uzsākt mācības 1.klasītē nebija lemts. "Noslimoju garus sešus mēnešus, jo zāles pret šo slimību atklāja tikai tajā gadā, kad saslimu. Lidz ar to mācības toreizējā septiņgadīgajā skolā uzsākām gadu vēlāk - astoņu gadu vecumā. Savukārt, kad pirmie septiņi skolas gadi bija aiz muguras, ar vienu no draudzenēm – Irēnu Keišu – turpinājām mācības Baltinavas vidusskolā. Biju uzcītīga skolniece un īpaši aizrāva bioloģija, ķīmija un matemātika. Patika arī humanitārās zinātnes, daudz lasīju, tomēr šie priekšmeti mani tik joti neuzrunāja. Fizikai un vēsturei gan centos mest garu likumu. Iemesls diezgan vienkāršs. Skolas gados biju uzcītīga pioniere un komjauniešu sekretāre, dzīvoju tā laika idejās un citu vēsturi, kādu pasniedza skolā, nemaz nezināju. Tā laika vēstures interpretācijai arī diez ko nepiekritu. Tomēr atceros, kā savulaik visa klase vienlaikus iestājāmies komjaunatnē. Tas bija milzīgs notikums un, lai arī padomju ideoloģija, mēreni runājot, visiem bija apnikusi, pārgājieni, ugunkuru veidošana un skolas balļu rīkošana teju katru sestdienu bija uz urrā! Mana klasesbiedrene spēlēja uz klavierēm, akordeona, un mums vairs neko nevajadzēja. Visa vidusskola dejoja. Tomēr, kad pienāca brīdis izvēlēties nākotnes profesiju, sapratu vienkāršu patiesību – divi reizi divi vienmēr ir četri, un nekas nemainās, tādēļ matemātika priekš manis bija pārāk garlaicīga un vienmuļa. Izvēlējos studēt bioloģiju un ķīmiju, jo man patik nepārtraukta mainība un ritējums uz priekšu. Lidzīgi, kā tas ir dabā – viss mainās un nekad nekas nestāv uz vietas. Savai audzinātājai Staņislavai Naļivaiko reiz gan teicu, ka nekad nebūšu skolotāja – nekad! Viņa man atbildēja īsti un saprotami: "Nē, Irēna. Tu būsi skolotāja. Un tikai skolotāja!" Ko lai saka? Viņas vārdu piepildījās..., ar smaidu sejā jaunības notikumus atceras Irēna. Pieredzējusi skolotāja gan atzīst, ka tolaik pedagoģija viņu īpaši neviliņāja. Domas mainījās brīdi, kad bija iespēja gadu nostrādāt par laboranti pie kādreizējā

pazīstamā skolotāja, biologa un publicista Aleksandra Pučko. Pedagoģa amata cepuri ik pa laikam nācas pielaikot arī brīžos, kad Baltinavas vidusskolā kādu no skolotājām piemeklēja slimība. Turklat savulaik Irēnai kaimiņos bija ne tikai trīs - četras gadus vecs puika, kurš pār lauku muka no savām mājām cerībā kopā ar Irēnu parotaļāties, bet, nosvinot apaļo desmit gadu jubileju, Irēna kļuva par māsu desmit gadus jaunākajam Ēvaldam, kurš savulaik pildīja Baltinavas novada informācijas tehnoloģiju pārziņa pienākumus. Līdz ar to turpmākos gadus Irēna, kamēr tēvs Boļeslaus un māte Marija strādāja sovhozā, veltīja mazā brāļa audzināšanai. Tas viss nospēlēja savu lomu mīlestībā pret bērniem un neapzinātai soļa speršanai tuvāk skolotāja profesijai.

Kad izlaids Baltinavas vidusskolā bija aiz muguras, Irēna mēroja ceļu uz Latvijas otro lielāko pilsētu Daugavpili, kur iestājās Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā un piecus gadus studēja bioloģiju un ķīmiju. Jautāta, kā atceras studiju gadus, Irēna ar smaidu sejā atzīst, ka biologi ir diezgan traka un pārgalvīga tauta. Pozitīvā nozīmē. "Mācības bija saspringtas un tolaik bija tā dēvētais kolokvijs, kad divu nedēļu garumā notika intensīvas studentu zināšanu pārbaudes. Bija daudz laboratorijas darbu, kuri katru vakaru bija jāaizstāv. Vispatīkamākās atmiņas ir no bioloģijas studiju prakses laikiem, kas notika dabā - mežā, muižā un uz ūdeniem ar laivām. Pa dienu - putnu dziesmas, naktis – mācības. Tas bija vienreizēji. Savukārt, kad nosvinējām augstskolas izlaidumu, šķita, ka pasaule ap mani tūlit sabruks un iestāsies gals. Šķirties no augstskolas dzīves bija tik sāpīgi, ka pie sevi domāju: "Vai, dienīņ... Viss skaistais, kas bijis, ir tālā pagātnē un pagalam. Vai tiešām jau jāsāk tik joti nopietnā darba dzīve?" ar humora dzirksti pēdējās dienas augstskolā joprojām atmiņā saglabājušās Irēnai.

Čemodāns sakravāts... un uz Ugāli prom!

Diena, kad atmiņas par augstskolas dzīvi bija rūpīgi jāsapako un jāgatavojas atbildīgajam skolotājas darbam, patiešām pienāca ātri. Irēna atceras, ka saņēma sarakstu ar skolām, kurās nepieciešami bioloģijas un ķīmijas skolotāji. Absolventi savā starpā varēja vienoties, uz kurieni dosies strādāt. Pirmās izvēles priekšroka bija tiem jauniešiem, kuriem augstskolā bija labāka vidējā atzīme. Starp studentiem teicamniekiem bija arī Irēna, kura sākotnēji noskatīja Vecpiebalgas vidusskolu. Sagadījās tā, ka šo skolu bija absolvējis kāds no Irēnas kursabiedriem, kurš, kā atceras novadniece, staigāja viņai apkārt riņķi un miļi lūdzās, lai ļauj viņam atgriezties tēva mājās un strādāt savā dzimtajā pusē. Skolotāju vajadzēja arī tepat – bijušā Balvu rajona Rekavā, tomēr arī šoreiz kāda no Irēnas studiju biedrenēm jau gaidāmājā rudenī gatavojās kāzām ar savu miļoto puisi no Rekavas un vēlējās doties uz mūspusi. "Kursabiedriem labu vēlēdama, piekāpos un nodomāju, ka man atliek doties uz Ugāles vidusskolu, kas atrodas Jēkabpilī. Par šo skolu tagadējā Ventspils novadā dzirdēju pirmo reizi, savukārt augstskolas dekāne teica, ka Ugāle ir mežcirtēju ciematiņš mežā vidū. Piedzīvojumi man allaž gājuši pie sirds, piekrītu doties uz Ugāli, bet pie sevis nodomāju, ka vēlāk gan jau varēšu uzsākt strādāt arī kādā citā skolā. Darba bija jābūt augusta vidū, iepriekšējā dienā čemodāniņā saliku nepieciešamākās lietas un viena devos pāri visai Latvijai... Tā 1970.gadā 25 gadu vecumā sāku strādāt par skolotāju," atceras Irēna.

Iejusties skolotājas profesijas disciplīnā pēc jautrās studentu dzīves augstskolā nudien nebija viegli. Darba slodze bija liela, arī jaunai Latgales meitenei nonāk Kurzemē, neko nezinot par tās iedzīvotājiem, nebijā vienkārši. Tomēr Irēna milzīgu pateicību parādā tā laika Daugavpils Pedagoģiskā institūta pasniedzējiem, kuri, kā viņa stāsta, skolotājus sagatavoja tik labi, kā nevienā citā toreizējā Latvijas augstākās izglītības iestādē. "Augstskolā topošajiem skolotājiem lika vadīt mācību stundas un pasniedzēji pat vērtēja, kā es klases priekšā runāju, kur stāvu, skatos un kur atrodas manas rokas. Mums arī vajadzēja atstāstīt iemācītus tekstus, tādējādi trenējot savu balsi. Mūsdienās šādu mācību intensitāti un disciplīnu grūti iedomāties. Esmu pārliecināta, ka šodien skolās no bērniem arī pārāk daudz prasa, jo mācību

Foto - no personīgā arhīva

Atmiņas par tēva mājām. Lai arī jau kā pusgadīsimu Irēna Laksē par savām mājvietām radusi Ventspils novada Ugāli, atmiņas par dzimtajām tēva mājām Baltinavas pusē viņai joprojām dzīvas. Tās novadniece ar mīlestību ietērpusi arī krāsu toņos.

programmas ir joti pārsātinātas un pielīdzinātas nevis vidējam bērnu zināšanu līmenim, bet teju vai augstākajam. Dažkārt arī mēdz jokot, ka mūsdienās skolu pabeidz nevis skolēns, bet viņa vecāki. Jāteic, katrā jokā daļa patiesības, jo pašreizējās izglītības sistēmas dēļ nereti skolu nepabeidz nedz viens, nedz otrs," spriež Irēna.

Glezno un kopj dārzu

Domām, ka kādudien varētu doties prom no Ugāles un skolotājas profesijā turpināt strādāt citviet, nebijā lemts piepildīties. Irēna to itin nemaz nenožēlo, jo Ugālē pavadīti daudzi skaisti dzīves gadi. Satikta arī mūža mīlestība, iestūrēts laulības ostā, izaudzināta meita Iluta un kopā ar vīru Ilmāru Ugālē uzbūvēta māja, kurā dzīvo kopš 1981.gada. Atpūtai daudz laika gan neatliek, jo savas pūles prasa dārza uzturēšana pie privātmājas. Eiropa un citas pasaules valstis ceļojumos gan iepazītas pamatīgi. Turklat viena no Irēnas iemīlotākajām nodarbēm ir gleznošana, kuru pati pieticīgi dēvē par zīmēšanu. "Savulaik skolas laikos skolotājs teica, ka man ir dotības zīmēšanā, un ieteica pēc 7.klases pabeigšanas turpināt mācības Rēzeknes mākslas skolā. Tolaik pie sevi nosmējos un nodomāju, ka to nu gan nedarišu. Ar to arī zīmēšanas hobījs beidzās. Tomēr man allaž bijis svarīgi savu paveikto skaisti noformēt. Gadu gaitā jutu, ka man nepieciešama ar pedagoģiju nesaistīta nodarbe. Acīmredzot tas nospēlēja savu lomu, un pirms astoņiem gadiem atsāku gleznot. Drīzumā arī nodibināja Ugāles Mākslas studijas pulciņu, un tās vadītāji Laimdotai Junkarai teicu: "Ļauj man pajaukt krāsas!" Man tas tā iepatīkās, ka *cepu* vienu gleznu pēc otras! Vēlāk bija arī mana pirmā personālizstāde Ventspilī, pēc tam arī Puzes, Usmas pagastos un Ugālē," stāsta Irēna. Viņa piebilst, ka vislabāk patik gleznot ainavas un puķes. Savukārt uz piebildi, ka viņas personālizstādi varētu noorganizēt arī dzimtajā Baltinavas pusē, Irēna atzīst, ka, iespējams, nākotnē šādu domu varētu realizēt.

Pieredzējusi pedagoģe ar 46 gadu darba stāžu piebilst, ka šis droši vien ir pēdējais gads viņas ilgajā skolotājas darba mūžā. Uz piebildi, ka 50 gadu darba stāžs būtu skaists skaitlis, Irēna ar smaidu atzīst, ka šajos gados piedzīvots daudz, arī ārpus skolas darāmas daudzas lietas, tādēļ no šādas idejas pieklājīgi atteiksis. Lai kā arī būtu, ilggadējai skolotājai par savu darba mūžā ieguldīto pūļu saglabāšanu nav jāzūtraucas. Irēna ar vērtīgiem padomiem pedagoģa darbam sagatavojuši kādu savu kādreizējo audzēkni, kura skolā pamazām pārņem bioloģijas darba lauciņu, paraleli bērniem mācot arī ģeogrāfiju, vācu valodu un dabaszīnības. Savukārt jautāta, kad plāno apciemot mūspusi, Irēna stāsta, ka uz dzimto pusi cenšas atbraukt katru gadu. "Pēdējo reizi dzimtajā pusē biju pagājušā gada maijā, lai sakoptu vecāku un divu brāļu kapiņus. Joprojām uzturu kontaktus ar bijušajiem klasesbiedriem, sarakstoties sociālajos tīklos un sazvanoties. Bijām diezgan maza klase – 14 puiši un 7 meitenes. Diemžēl no puišiem starp mums vairs ir tikai divi – balvenietis Imants Keišs un Rihards Logins, kurš saimnieko zemnieku saimniecībā. Savukārt brāļa Ēvalda sieva Tatjana Začeste strādā Baltinavas vidusskolā par direktora vietnieci izglītības jomā un latviešu valodas skolotāju. Nododu visiem mīļus sveicenus, un uz atkalsatikšanos!" sveicienus sūta I.Lakše.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Dzimtas mājas

Konditore no "Sēnītēs"

Peisovas ciema "Ciruļos", atgriezusies dzimtajās mājās, dzīvo AINA GREIVULE (dzimusi Kaša). Ainas saimniecība ir kākis, bet palīgi dārza un citos lielākos darbos - kaimiņi un bērni, kuri dzīvo Rīgā un Pierīgā. "Ciruļu" mājas, kas būvētas Latvijas brīvvalsts laikā, interesantas ar slēgto pagalmu.

Sarunu ar saimnieci sākam nevis par ciruļiem, kam par godu mājas nosauktas, bet par stārķi, kurš iemitinājis tuvējā elektrības staba galā. Aina stāsta, ka stabs, kurā atradās stārķa ligzda, bija sapuvis. Mainot stabu, elektriķi tā galā ieskrūvējuši kronšteinu ar ligzdas pamatni. Netālu vēl kādā elektrības stabā arī izveidojuši ligzdas pamatni, tomēr stārkis priekšroku devis bijušajai mājvietai. Pirms desmit gadiem laukos no Pierīgas atgriezusies arī Aina. Pamats dzivesvietas maiņai bijis - problēmas ar veselību. Ģimene palikusi tur. Tagad meitas izaugušas, vecākajai no trim ir jau divi bērni. Viņas ierodas palīgā mammai, kad jāstāda kartupeļi, bet rudenī jānovāc raža. Lopījus Aina netur. Viņa savu dzīvesveidu raksturo kā laucinieciski pilsētnieci, jo, dzīvojot laukos, viņasprāt, ir jātur lopiņi, bet viņai lopu nav. Nepieciešamos produktus pieved autoveikals. Reizēm kaimiņš Ainu aizved uz novada centru vai nepieciešamo viņa no pērk cityvet. Ģimenes ārstu viņa joprojām apmeklē iepriekšējā dzīvesvietā. Par "Ciruļiem" saimniece stāsta, ka mājas būvētas pagājušā gadsimta 20.gados. Šeit dzīvojis gan Ainas tēvs, gan vectēvs. Tagad no ceļa tās labi pamānāmas, jo ēkas siena ir gaišā krāsā. Projām no mājām Aina devusies, lai apgūtu profesiju. Pabeigusi Baltinavas vidusskolu, jauniete aizbrauca uz Rīgu, kur izmācījās par konditoru. "Pēc skolas beigšanas strādāju par konditoru tolaik populārajā "Sēnītē". Mums bija jauniešu brigāde, kura dažādos konkursos un sacensībās guva pirmās vietas," atceras Aina. "Vai tagad arī varētu izcept kādu torti?" viņai jautāju. "Varētu gan, tikai dārgi maksās," atsmēja Aina.

Slēgtais pagalms. "Ciruļu" mājām ir slēgtais pagalms, ko saimniece Aina Greivule laipni izrāda. Aizverot vārtus no iekšpuses, nonāc gluži kā namā, kuram ir sienas, bet jumta vietā – debess.

Īsumā

Abonē presi

Pastkastīte. Gar ceļmalu atrodas 15 pasta kastītes, kurās pastniece AIJA LOGINA ieliek pasta sūtījumus - visvairāk iedzīvotāji abonē "Vaduguni", kā arī nacionālos laikrakstus un žurnālus.

Ceļš Čudarīne-Obeļova = 5,93 km

Lai nokļūtu mērķi, mēs visi pārvietojamies pa lielākiem un mazākiem ceļiem. Par ceļu mēdz teikt: ceļu tu iepazīsi labāk, ja iesi pa to, nekā tad, ja pētīsi vislabākajā kartē. Piedāvājam lasītājiem kopā ar "Vaduguni" paceļot pa novadu ceļiem, iepazīstot vietas, kā arī cilvēkus, kuri dzīvo ceļu tuvumā.

- Ceļš atrodas Baltinavas novadā, sākas Čudarīnes ciemā, šķērso Maiļupes, Peisovas ciemus, daļu no Obeļovas ciema. Krustojas ar ceļu Obeļova - Svātūne. Ceļš pieder pašvaldībai.
- Pasākumā "Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos" ceļu paredzēts pārbūvēt, pamatojoties uz to, ka ceļu izmanto 7 lauksaimniecības uzņēmumi (zemnieku saimniecības "Ezermala", "Jaunā Odumova", "Zirdziņi", "Amatnieki", "Riekstiņi", SIA "Mākonī 13", piemājas saimniecība "Dālijas"). Divas piena ražošanas saimniecības ceļu izmanto piena transportēšanai uz pārstrādes uzņēmumu.
- Nokļūšanai mācību iestādē ceļu izmanto 7 bērni.
- Braucot pa ceļu Čudarīne – Obeļova, var apbraukt apkārt vienam no gleznainākajiem Baltinavas ezeriem - Obeļovas ezeram un atkal izbraukt uz Baltinavas – Kārsavas ceļa, tagad asfaltēta lielceļa.

Piemājas saimniecība

Dāliju audzētājs no "Dālijām"

Dalai "Vaduguns" lasītāju ANTONA MEŽALA vārds nav svešs. Savulaik par viņu rakstīts gan kā par dāliju audzētāju, gan kā par bitenieku. Ne velti arī piemājas saimniecībai, kurā Antons saimnieko kopā ar brāli un māti, nosaukums izraudzīts par godu puķem, kas daudziem no mums atgādina 1.septembri ar dāliju un gladiolu pušķiem.

Mežalu mājas atrodas Peisovas ciemā, kuras no ceļa īsti redzēt nevar, bet garām pabraukt arī nevar - par ko liecina norāde. Antons ar savu mini mašīni mūs sagaida piemājas ceļa galā, kuram garām ved Čudarīnes-Obeļovas ceļš, kā esam norunājuši. "Dažreiz no mājām uz centru nebraucu vai nedēļu, bet citreiz braukt sanāk vairākas reizes. Viss atkarīgs no vajadzības!" saka Antons. Piemājas ceļš izskatās labi izbraucams. Saimnieks atceras, ka to salaboja vēl padomju saimniecības laikā, lai gan saimniecība tolaik jau bija uz likvidēšanās robežas. Viendien sovhozā viņam tikai pateica: rītdien bērsim tavu ceļu! Lietojoj saprātīgi, ceļš labi saglabājies, pretēji ir ar tā saukto lielceļu vai Čudarīnes - Obeļovas ceļu, kas, gadiem ejot, kļuvis aizvien sliktāks. Kad ziemā lielceļš aizputināts, Antons blakus kāda cita jau iebruktajai sliedei cenšas iebrukt vēl vienu - savējo, lai braucamais platāks, citādi sniegputenis šauro sliedi aizvelc ciet viens un divi. Ziemā gadījies, ka aizputinātā vietā mašīna uz ceļa tā sanesta, ka ne uz priekšu, ne atpakaļ tikt. Arī sniega lāpsta tanī dienā, kā par sodu, nebija panemta līdzi. Paldies garāmgājējam, kurš palīdzēja izķepuroties atpakaļ uz ceļa braucamās daļas! Pirms tehniskās skates transporta līdzekļa īpašniekam savā braucamajā nākas ieguldīt vairākus desmitus eiro, lai to savestu kārtībā un saņemtu atļauju pārvietoties arī turpmāk.

"Dālijas" ir Antona dzimtās mājas, no kurienes viņš aizgājis mācīties un atgriezies, lai strādātu padomju saimniecībā par biškopī. Arī uzsākot saimnieket savā saimniecībā, akcents pārsvārā likts uz bitēm, tomēr biškopība nav nesusi cerēto rezultātu, jo pēdējos gados novadā palielinājies biškopīja līdz ar to arī bišu stropu skaits. Bet, ja nesēj nektāraugus, uz labu ienesumu nav ko cerēt, - bitēm vajag nektāru! "Pērnvasar ieilga liepu

Māju norādes. Baltinavas novads mūspusē ir vienīgais, kura teritorijā atrodas viensētu, tostarp arī "Dāliju", norādes. Foto - Antons Mežals pie savu māju norādes.

ziedēšana, koki sanēja no bitēm. Nu varēs dabūt labu medus ienesumu, priečājos, bet, nemot ārā, izrādījās – tukšas šūnas," atceras Antons. Līdzīga situācija izveidojusies arī ar dālijām. Iedzīvotāju pirkstspēja ir mazinājusies, ar dāliju audzētājiem konkurē arī lielveikali - ieej, kurā gribi, visur priekšā stendi ar puķu sēklām vai saknēm, tostarp arī dāliju, turklāt ar krāšņu jo krāšņu ziedu bildi. Rezultāts, protams, ne vienmēr ir tieši tāds, bet zemāka cena iekārdina. "Šī būs otrā sezona, kad, iespējams, nekur ar savām dālijām tirgoties nebraukšu," nosaka Antons. Taču gluži novārtā sirdsdarbs nav atstāts. Stādītas tiek gan labi saglabājušās vecās šķirnes, gan arī kaut kas jauns. Savulaik Antons nodarbojies pat ar dāliju sēklu iegūšanu. Tagad saimniecībā uzsvaru liek uz lopkopību, jo dzīvošanai nepieciešami ienākumi.

Vienīgā pasažiere

Atved un aizved

Sešgadīgo grupiņā Baltinavas vidusskolā mācās LIGITA MATULE no Maiļupes. Pēc meitenes rītos brauc skolas autobuss, arī pēcpusdienā tas nogādā mājās viņu kā vienīgo pasažieri.

Novada pašvaldībā skaidro, ka tik maza bērni ir vienkārši žēl, ja mamma viņu ziemā ved uz skolu ar divriteni, jo ġimenei nav auto, tādēļ pēc Ligitas brauc autobuss. Ligita ir ļoti runātīga meitene. Viņa izstāsta, ka prot lasīt un skaitīt līdz simts. Cik bērnu mācās grupiņā, Ligita gan nezina, bet zina, ka viņas skolotāju sauc Skaidrīte. Jautāta, vai rītos viņa neaizguļas un nenokavē autobusu, - mazā īpri atbild: "Gandriz nokavēju un gandriz nenokavēju." Meitenes mamma Liga pastāsta: "Ligita skolā jūtas ļoti labi. Brīvdienās mazā nevar vien sagaidīt, kad būs jādodas uz skolu. Viņa labprāt tur uzķavētos arī ilgāk. Ligita ar prieku skaita pantīpus, apmeklē arī mākslas skolu. Ģimenē viņa mums pastarīte."

Šoferis jau gaida. Nodarbības skolā beigušās, un skolas autobusa šoferis Normunds Švīgers nogādās mazo pasažieri mājās.

Tautas muzikants

Tēvs no dēliem garmošku slēpa uz skapja

Peisovas ciema "Zvaigu" mājās dzīvo ANNA ZELČA, kura uzskata sevi par vecāko iedzīvotāju vismaz tuvākajā apkārtnē. Kā nekā viņai apritējuši jau 83 gadi! Šeit viņa dzimus, augusi, izprecējusies un kopā ar vīru atkal atgriezusies tēva mājās, kur arī mūžu nodzīvojusi. Anna uzaudzinājusi trīs bērnus - meitu un divus dēlus. Dēli, tāpat kā tēvs un vectēvs, kļuvuši pazīstami kā tautas muzikanti gan tuvākā, gan tālākā apkārtnē.

Pirms diviem gadiem cienījamā vecuma pensionāre atteikusies no gotiņas, paturot tikai vistas. Par produktiem neuzaucas, jo trešdienās atbrauc *autolauka* un nepieciešamo var iegādāties. Brīvdienās māti regulāri apciemo arī dēli no Balviem, atved produktus. Ja ir vajadzība, bērni aizved pie ārstiem, lai gan sieviete atzīst, ka nav no slimotājām, ārstus apmeklē reti. Tagad saimniece norūpējusies par to, lai tuvējās Zvaigas upītes krastos, kur atrodas saimniecības zeme, izzāģētu kokus, jo melioratori upi gatavojas *bagarēt*.

Viens no dēliem, EVENTIJS ZELČS, ar kuru turpināju sarunu, neslēpa, ka tas, ko laukos dzīvojošie padara pa nedēļu, viņam vai abiem ar brāli jāpaspēj izdarīt no darba brīvajās dienās. Mammai jāpalīdz un zemi arī vajag sakopt. Tagad viņi gudro, kā ātrāk izcirst kokus, kamēr tie vēl nav sākuši lapot. "Būs jāorganizē radu talka," spriež Eventijs. Par laikiem, kad viņš vēl bija bērns un laukos visus smagākos darbus kaimiņi darīja kopīgi, pulcējoties talkās, Eventijam saglabājušās visgaišākās atmiņas. "Senāk cilvēki prata strādāt un prata atpūsties," viņš atceras, bet vienlaikus arī secina, ka tā vairs nebūs. Tad pēc talkas tēvs nēma rokās garmošķu, cilvēki bija priecīgi. Arī Eventijam ar brāli agri radās interese par mūzikas instrumentu. Viņš atceras, ka tēvs garmošķu glabāja uz skapja, bet viņi centās to dabūt, un bija reizes, kad centienu rezultātā mūzikas instruments nokrita un tika pabojāts, par ko galvu, protams, neglaudiņa. Vēlāk gan arī viņiem nopirkā akordeonu. Tagad Eventijs no Baltinavas ir pazīstams tautas muzikants, kurš aktīvi piedalās

Foto - I.Zinkovska

Pielicis arī savu roku. Ceļa Čudarīne - Obeļova uzturēšanā savulaik savu roku pielicis arī Eventijs Zelčs, kura dzīmtās mājas atrodas lielceļa malā, Peisovas ciema "Zvaigās".

dažādos sabiedriskos pasākumos - tautas muzikantu saietos, večerinkās, spēlē arī ģimenes ballītēs. Viens tāds pasākums plānots jau tuvākajā sestdienā, bet jūnijā tautas muzikantu satiks notiks Lietuvā, kur piedalīties aicināts arī viņš.

No un uz mājām Peisovā pie mātes Eventijs lielākoties brauc pa Čudarīnes-Obeļovas ceļu. Skolas gados iets arī kājām, kad zābaks iestieg un paliek dubļos vai sniega kuponā. "Strādājot "Lauktēhnikā", tuvējā grants karjerā, abi ar brāli centāmies kādu grants kravu atvilkt arī uz mājām, lai var labāk aizbraukt pie mātes. Sevišķi sliks bija ceļa posms pretī mūsu mājām un ieļejā pie Maiļupes. Vēlāk jau ceļu centās labot pagasts, tagad novads. Dusmas vienīgi paķer, ka tas reizēm ir nemākulīgi nogreiderēts. Bet nu ir prieks, ka ceļu tomēr kapitāli remontēs," atzīst Eventijs.

Vēsturiskas ēkas

Atnākot dzīvot, stādīja kokus

Čudarīnes - Obeļovas ceļa malā, Čudarīnes ciema "Kaktiņos", dzīvo Baltinavas vidusskolas skolotāja TATJANA ZAČESTE. Konkursā par Baltinavas novada sakoptāko lauku sētu Začestu ģimene, toreiz vēl Tatjana kopā ar mūžībā aizgājušo vīru Ēvaldu, ieguva nedalītu žūrijas komisijas atzinību. Tagad abu iesākto Tatjana turpina viena.

Uz Ēvalda vecāku mājām no Baltinavas centra Začestu ģimene pārcēlās, kad izjuka padomju saimniecība. Abi vecāki jau bija miruši, māja kādu laiku stāvēja tukša, bez pieskatīšanas. Un, kā tas mēdz notikt ar nepieskatītām mājām, to apciemoja nelāgi ļautiņi, kuri daudzīja logus un citādi demolēja ēkas. Tad Tatjana ar vīru izlēma pārcelties uz lauku mājām, kur kādu laiku jau uzturēja arī saimniecību, lopus, un pamazām sāka tur iekārtoties. "Māja ir ļoti sena un sastāv it kā no divām daļām. Vecākā mājas daļa varētu būt, ka būvēta 1890.gadā, bet jaunākā daļa piebūvēta klāt vēlāk. Pārceļoties uz dzīvi, māju pamazām sākām remontēt no iekšpusēs, nokrāsojām no ārpuses. Sākām stādīt kokus. Man, kā augušai pie meža, kur atradās manu vecāku mājas, vīra mājās meža ļoti pietrūka. Te bija tāds pliks lauks, tikai daži vecie koki," atceras Tatjana. Viens no pirmajiem stādījumiem bija egļu rinda. Tā bija Ēvalda ideja, - iestādīt egles, lai aug lielākas un aiztur aukstos vējus. Tad jaunie saimnieki iestādīja bērziņus, košumkrūmus un citus augus ar domu izveidot dārzu, kas vēlāk, arī pašiem kļūstot vecākiem, būtu viegli kopjams. Tatjana daudz lasīja attiecīgo literatūru par dārzu iekopšanu, abonēja žurnālu "Dārzs un Drava". Abi nebija zemnieki, bet no laukiem nākuši. Ēvalds vairāk bija tehnisks cilvēks: remontēja radio, televizorus, izgatavoja antenas, darbojās kā apskāņotājs vietējā ansamblī un gaismotājs diskotēkās, kur modē nāca *skrejošās gaismas*. Pēdējos dzīves gadus viņš strādāja kā datorspecialists novada domē. Arī Tatjana ar savu nākamo vīru iepazinās tehniskas vajadzības pēc. "Kad sāku strādāt skolā par skolotāju, man Baltinavā iedeva nelielu dzīvoklīti, lai katru dienu nav jāstaiga uz mājām, uz

Patur seno nosaukumu. "Kaktiņi" ir senais, vēsturiskais māju nosaukums, ko saimnieki paturējuši, kad īpašumu atguva. Vienu brīdi "Kaktiņu" mājas atradās Maiļupes ciemā, bet tagad - kā pēdējā māja Čudarīnes ciemā. Par "Kaktiņu" mājām tagad rūpējas Tatjana. Viņai palīdz arī dēls, kurš, dzīvodams Rīgā, māti apciemo biežāk nekā māsa no Jaunpils.

laukiem. Sāku iekārtoties. Nopirku lustru, bet nebija, kas pieliek. Prasi Ēvaldam, - man teica. Kas tas tāds Ēvalds, nezināju. Tā arī iepazīnāmies un apprecējāmies. Vēlāk gadījās, ka nakši pamostos, bet vīra nav līdzās gultā. Viņš, izrādās, blakus istabā kaut ko lodē," atceras dzīvesbiedre. Arī Ēvalda tēvam bijušas *zelta* rokas. Būdams labs amatnieks, viņš darinājis mēbeles, kas pēc kara un bēglu gaitām, iespējams, ļāva atgriezties savās mājās, kur jau mitinājās citi cilvēki. Vedekla spriež, ka vīratēvs par to kādam priekšniekam izgatavojis mēbeles. Kā citādi, ja vīra vectēvs savulaik vēl bijis pagasta valdes loceklis. Tas neatbilda padomju varas standartiem un par to vēl pienācās sods.

Jaunā paaudze

Viens no jaunākajiem

Trīs puiku mamma. INESE VILKASTE ir trīs puiku mamma, no kuriem jaunākajam Girtam - pusotrs gadiņš. Viņš ar mammu dzīvo mājās, bet vecākie puikas apmeklē 6. un 7.klasi Baltinavas vidusskolā. Pirms jaunākā dēla piedzimšanas arī Inese strādāja vidusskolā par tehnisko darbinieci. Gimene dzīvo Čudarīnes ciemā, un viņu māja atrodas pašā pašvaldības ceļa malā. Čudarīne ir vairāk bērnu nekā citos ciemos, ko šķērso pašvaldības ceļš, jo te dzīvo vairāk jaunu cilvēku. Varbūt tāpēc, ka te arī tuvu lielais ceļš jeb tā sauktā "Austrumu stīga". Brauc pa asfaltu, uz kuru pusi vēlies!

Atradums

Ceriņu vietā - egles un priedes

Savdabīgs žogs. Braucot pa ceļu, jau pa gabalu pamanāms savdabīgs egļu žogs, kas ieskaļu lauku mājas. Piebraucot tuvāk, norāde vēsta, ka mājas sauc "Ceriņi". Lauku sētā dzīvo IMANTS MEŽĀLS ar ģimeni - sievu un dēlu. Par eglēm apkārt mājai saimnieks pastāsta, ka ienākusi prātā doma tās *apcirpt*, jo, kociņiem augot lielākiem, jutušies kā būri - pārāk maz saules un gaismas pieklūvis ēkai. Tā arī sācis eglēm veidot *cepurītes*, no apakšas izgriezot liekos zarus, bet no augšas veidojot vainagu. Ielūkojoties eglēm zem *cepures*, var manīt, ka tur ligzdas savijuši putniņi. Šķiet, cauri smalkajam zaru pinumam mazajiem lidoņiem grūti izspraukties, bet saimnieks pastāsta, ka reizēm tur pamanās ieklūt arī kakis. Bet kur tad ceriņi? Jautājums nepaliiek bez atbildes. "Ceriņi izsala," saka saimnieks. Tagad netālu no mājas iestādītas priedītes, aug nelīela bērzu birztaliņa. Runājot par ceļu, Imants to mēro gandrīz katru dienu, jo ved gan uz, gan no darba sievu, kura strādā Baltinavas Kristīgajā internātpamatskolā. Ir jābrauc neatkarīgi no tā, kāds laiks un ceļš.

Sagatavoja I.Zinkovska, foto - A.Kirsanovs

Deju skate

Ierodas sešpadsmīt deju kolektīvi

9.aprīli Balvu Kultūras un atpūtas centrā notika Starpnovadu tautu deju kolektīvu skate, kurā piedalījās 16 deju kolektīvi no Balvu, Rugāju, Viļakas, Kārsavas novadiem.

Katram kolektīvam skatē vajadzēja izpildīt divas dejas - obligāto deju no svētku repertuāra un izvēles deju. Uz deju svētkiem "Eima, eima" kolektīvi dosies jau 30.jūnijā, bet svētku koncerti notiks no 1. līdz 3. jūlijam: 1.jūlijā Rugājos, 2.jūlijā Balvos un 3.jūlijā Rugājos. Žūrija vērtēja dejas horeogrāfijas precīzitāti, izpildījumu, vizuālo noformējumu, kā arī kolektīva kopskatu. Žūrijas komisijas pienākumus veica Ludzas deju aprīnķa virsvadītāja Sarmīte Stapule, Gulbenes deju aprīnķa virsvadītāja Zanda Mangusa un Ludzas pilsētas ģimnāzijas deju pedagoģe Elita Romanovska.

Kā stāsta Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes vadītājas vietniece kultūras jautājumos Ivetā Tiltiņa, skate izvērtās par patīkamu koncertu, baudījumu sirdī un dvēselei: "Par to liecina arī skates rezultāti. Kā teicā ūrijas priekšēdētāja: "Es Jūs apsveicu ar to, ka Jums ir pirmās pakāpes, apsveicu ar to, ka Jums ir otrs pakāpes, apsveicu ar to, ka Jums nav trešās pakāpes, apsveicu ar to, ka Jums nav pateicību, bet apsveicu ar to, ka Jums ir augstākās pakāpes."

Balvu novadā augstāko pakāpi ieguva Balvu Kultūras un atpūtas centra deju kolektīvi "Luste" (vadītāja I.Sleža), deju kopas "Nebēda" un "Rika" (vadītājs A.Veismanis), Kubulu pagasta jauniešu deju kolektīvs "Cielaviņa" (vadītāja Z.Kravale), Vectilžas pagasta jauniešu deju kolektīvs (vadītāja K.Jermacāne). Pirmo pakāpi ieguva Kubulu pagasta deju kopa "Kubulinš" (vadītāja Z.Kravale), Viļksnas pagasta vidējās paaudzes deju kopa "Piesitiens" (vadītāja G.Grāmatiņa) un Bērzpils pagasta jauniešu deju kolektīvs "Jauda", (vadītāja I.Tiltiņa). Otra pakāpi ieguva Balvu Valsts ģimnāzijas deju kolektīvs "Purenīte" (vadītāja L.Bukša), Briežuciema vidējās paaudzes deju kolektīvs "Pāris" (vadītāja S.Pakalnīte). Rugāju novadā I pakāpi ieguva senioru tautas deju kopa "Ezerieksts" (vadītāja I.Sleža), II pakāpi deju kopa "Rugāji" (vadītāja L.Bukša) un jauniešu deju kolektīvs (vadītāja A.Circene). Viļakas novadā I pakāpi ieguva Viļakas kultūras nama deju kopa "Dēka" (vadītāja A.Jevstignejeva) un Viļakas pilsētas Viļakas kultūras nama jauniešu deju kopa "Bitīt matos!" (vadītāja D.Astreiko). Skatē piedalījās arī Kārsavas novada Malnavas pagasta vecākās

paaudzes deju kopa "Jedritvai", viņiem ūrija piešķīra augstāko pakāpi. Balvu deju aprīnķa deju virsvadītājs Agris Veismanis stāsta, ka šis gads dejotājiem pēc Dziesmu un deju svētkiem ir mazliet brīvāks: "Mēs gatavojamies svētkiem "Eimu, eimu", kas jūlija sākumā notiks Rugājos, Viļakā un Balvos, tāpēc viena deja bija no šo svētku repertuāra. Prieks, ka visi kolektīvi joprojām strādā ar pilnu atdevi, bez atlaidēm. Ievēroju, ka arī tēri ir ar pieslēptām detaljām, piemēram, runājot par sieviešu latkāniem, meiteņu vainadziņiem, matu sakārojumu. Labi, ka atbrauc kolektīvi no citām vietām, piemēram, Balvos ieradās dejotāji no Malnavas, bet Baltinavas dejotāji piedalās skatē Ludzā." Ludzas deju aprīnķa virsvadītāja Sarmīte Stapule, kura bija ūrijas komisijas priekšēdētāja, par skati Balvos saka tikai labus vārdus. "Jūsu kolektīvi bija skaisti saģērbi, un vadītāji teju katrai dejai bija piedevuši savu raksturu, nianses. Horeogrāfi dejā ielikuši stāstu, savu domu, lai ir spilgtāk un krāsaināk. Ir padomāts par detaljām, kas paspilgtina sniegumu. Ja, piemēram, deja ir rotaļīga, ir ziedi, latkāni un citi aksesoāri, jo tēru sastāvdalas ir ne mazāk svarīgas - tas piedod dažādību dejas uztverē. Skatē esmu ne tikai kā vērtētāja, bet arī kā skatītāja un redzu: vienu deju kolektīvs iedejo graciozi, svinīgi, iznes šo dejas stāstu, bet otrā - rotaļīgajā - dejā tie ir pavismā citi dejotāji - jautri, atvērti, ķipri, un tas atkal ir cits stāsts," secina Sarmīte Stapule. Viņa uzsvēr, ka par labo sniegumu liecina jau tas vien, ka nav trešās pakāpes, bet ir vairākas augstākās, kur punktu skaits ir no 45 un vairāk, un skatē Balvos tā piešķirta sešiem kolektīviem. "Nemot vērā, ka šī ir starpskate un nav obligātā deju svētku repertuāra, kolektīvi var iestudēt tādas dejas, kādās vēlas paši, bet pie jums viena deja bija no festivāla "Eimu, eimu" repertuāra. Man patika tas, ka dejotāji tiešām no sirds centās stāstīt šos deju stāstus, pie tam tik forši, ka aizmirsās paskatīties, ko tajā brīdi dara viņu kājas. Prieks, ka ir daudz jauniešu deju kolektīvu, bet īpašs prieks par senioriem, kuri dejā ieliek savu šarmu, viedumu," uzskata ūrijas priekšēdētāja.

Dejo "Nebēda". Balvu Kultūras un atpūtas centra deju kopa "Nebēda" ir kolektīvs ar senām tradīcijām un plašu repertuāru, ko ik gadu viņi papildina ar jaunām dejām. Kolektīvs arī šogad piedalīsies deju festivālos un dosies ciemos pie draugu kolektīviem. Par augsto novērtējumu ar 47,47 punktiem priečājas visi 25 kolektīva dejotāji, jo šis sasniegums panākts, pateicoties vadītāja Agra Veismaņa profesionalitātei.

Foto - no personīgā arhīva

Vectilža turas godam! Vectilžas pagasta jauniešu deju kopa, kuru vada Kristīne Jermacāne, pastāv jau 11 gadus. Viņa stāsta, ka kopā sanākt un sabraukt uz mēģinājumiem klūst arvien problemātiskāk, jo daudzi dzīvo Balvos un citviet. Tomēr kolektīvā šobrīd darbojas 11 jaunietes un 9 jaunieši. "Augstākā pakāpe ar 45 punktiem mums liek sasparoties un strādāt ar vēl lielāku atbildību!" saka K.Jermacāne.

Foto - no personīgā arhīva

Īsumā

Koklē Dieva godam

No 8. līdz 10.aprīlim Aglonas bazilikā notika pasākums "Koklē Dieva godam". To rīkoja divi darbīgi cilvēki - Daugavpils folkloras kopas "Dyrbyni" pārstāvē Anna Briška un Krāslavas katoļu draudzes priesteris Rodions Doļa, kuri abi spēlē kokles. Uz šo pasākumu bija aizbraukusi arī Balvu pagasta iedzīvotāja Daidze Andersone. "Bijām sabraukuši cilvēki no visām Latvijas malām ar koklēm un ģitarām un vēlmi slavēt Dievu ar saviem mūzikas instrumentiem. Notika meistarklases gan iesācējiem, gan tiem, kas jau spēlē. Meistarklases vadīja Latvijā pazīstamā koklētāja Laima Jansone un Madonas katoļu draudzes pārstāvis-koklētājs Aivars Zariņš. Arī ģitaristiem notika meistarklases. Spēlējām kokles svētajās misēs Aglonas bazilikā, laudēs un vesperēs, kā arī sarīkojām Taize vakaru un koncertu. Visi bija ļoti priecīgi - gan klausītāji, gan paši spēlētāji, ka ar it kā vienkāršu tautas mūzikas instrumentu var ļoti skaisti un aizkustinoši slavēt Dievu. Ir doma, ka pasākumu "Koklē Dieva godam" varētu rīkot arī turpmāk," stāsta D.Andersone.

Bibliotēkā

Atklāj izstādi un dalās atmiņās

9.aprīli Balvu Centrālajā bibliotēkā atklāja Latvijas Nacionālās bibliotēkas veidoto ceļojošo izstādi "Latvijas Republikas Pilsoņu Kongresam – 25".

Izstādes atklāšanā piedalījās Balvu aprīnķi ievēlētie Pilsoņu Kongresa delegāti, kuri dalījās atmiņās par Latvijas Trešās atmodas vēsturi, runāja par mūsu šodienu un Latvijas valsts nākotni. Pilsoņu Kongresu 1989.-1990.gadā Padomju Savienības okupācijas režīma liberalizācijas apstākļos izveidoja Trešās atmodas sabiedriskās un politiskās organizācijas, lai tiesiskā ceļā atjaunotu 1918. gada dibināto Latvijas Republiku. Pēc pilsoņu reģistrācijas, kuras gaitā pilsoņu komitejās reģistrējās ap 800 000 Latvijas Republikas pilsoņu, Pilsoņu Kongresa vēlēšanās piedalījās 678 862 pilsoņi un 28 910 pilsoņu kandidāti jeb aptuveni 63 % no balsstiesīgajiem. Balvu aprīnķi (rajonā) par Kongresa delegātiem ievēlēja valodnieku Juri Cibuļu, dzejnieku un kultūras darbinieku Ontonu Slišānu un ārstu Jāni Vancānu. 1990.gada 18.martā ievēlētā Latvijas

Foto - no personīgā arhīva

Interesantas debates. Izstādes atklāšanā atmiņās dalījās un par šī brīža aktualitātēm runāja Aldis Berns, Aija Mežale, Uldis Arnicāns, Ivars Logins un citi apmeklētāji.

Padomju Sociālistiskās Republikas Augstākā padome bija spiesta rēķināties ar Pilsoņu Kongresa nostāju. Tā ietekmē atjaunoja 1922.gada Satversmes, 1937.gada Civillikuma darbību, valsts iestāžu nosaukumus un citus valsts elementus. Uzsāka īpašumtiesību atjaunošanu tuvu stāvoklim pirms Latvijas okupācijas. Pilsoņu Kongress izdeva laikrakstu "Pilsonis" (vēlāk "Pavalstnieks") vairāku tūkstošu eksemplāru metienā un katru nedēļu to izplatīja visā Latvijā. Kongress sāka izsniegt Latvijas Republikas pilsoņa apliecības - Latvijas valsts pases priekštečus - personu apliecināšus dokumentus, kas apliecināja pilsoņa piederību Latvijas valstij. Pilsoņu kongresa izstāde būs skatāma tikai līdz 25.aprīlim, tāpēc, īpaši vēturniekiem, jāizmato iespēja to apmeklēt un iepazīties ar savākto materiālu klāstu.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Basketbols

Zeltu iegūst Lazdukalna komanda

9.aprīlī Balvu pamatskolā ar diviem pusfināliem sākās Balvu novada atklātā čempionāta basketbolā pēdējais celiens.

Balvu Sporta centra mājaslapas administrators, līdzjutējs Lauris Baranovskis stāsta, ka pirmajā pusfinālā basketbola komanda "Lazdukalns" sacentās ar komandas "Vīksna" spēlētājiem: "Lai gan komandas "Vīksna" basketbolisti izrādīja cienīgu pretestību, pārāki ar rezultātu 64:57 bija "Lazdukalna" spēlētāji. Otrajā pusfinālā sacentās komanda "Balvi" pret Rugāju Sporta centra sportistiem. Ar rezultātu 63:50 pārāki bija komandas "Balvi" basketbolisti. Spēlē par 5. - 6.vietu spēkiem mērojās Tilžas un Balvu Sporta skolas basketbolisti. Nedaudz negaidīti, bet pārliecinoši uzvaru svinēja Balvu Sporta skolas basketbolisti. Rezultāts 61:42. Spēlē par 3. - 4.vietu sacentās Rugāju Sporta centrs un Vīksnas basketbolisti. Aizraujošā spēlē 3.vietu izcīnīja komanda "Vīksna"- 59:54, kas regulārajā čempionātā viņiem ļāva ierindoties 4.vietā. Finālpēli labāk iesāka Lazdukalna basketbolisti, kuri visai ātri izvirzījās vadībā. Vienu brīdi viņu pārsvars jau sasniedza pat 20 punktus. Tomēr komanda "Balvi", pateicoties atbalstam tribīnēs, spēja saņemties un lēnām tuvojās lazdukalniešiem. Tomēr komanda "Lazdukalns" svinēja uzvaru ar 60:52. Rezultātā zelts - basketbola klubam "Lazdukalns", sudrabs - komandai "Balvi", bronsa - komandai "Vīksna". Finālcīnās aizraujošās darīja azartiskie līdzjutēji."

Lazdukalna komandas menedžeris Andis Petuks ir gandarīts, ka sākotnēji uzstādītais mērķis - izcīnīt kausu - ir sasniegts: "Uzskatu, ka šis bija viens no labākajiem Balvu novada basketbola čempionātiem, jo reāli katru no četrām pirmajām komandām varēja cīnīties par uzvaru. Finālpēles bija grūtas, visi centās laukumā spēlēt ar pilnu atdevi. Mēs mobilizējāmies un uzvarējām. Komandā spēlēja gan vietējie puiši, gan novadnieki - studenti, kuri trenējas citviet. Teicu komandai - vajag pacelt kausu! Tā arī notika, tāpēc savas komandas puišiem saku - malači!"

Foto - no personīgā arhīva

Lazdukalna basketbolisti izcīna zeltu. Komandā spēlēja Andis Petuks, Oskars Donskojs, Rolands Areļkevičs, Edgars Konivals, Roberts Zvagūzis, Normunds Lišiks, Harijs Baškers, Alvis Šmagris, Olegs Veselovs, Gints Kravalis, Nauris Kadakovskis, Oskars Babris, Lauris Lietuvietis, Vilis Žogota, komandas treneris bija Normunds Lišiks.

Foto - J.Rakstiņš

Spēles brīdis. Kurš kuru - Lazdukalns Balvus vai Balvi Lazdukalnu? Šajā spēlē līdzjutēju atbalsta saucieni savām komandām bija īpaši skaļi, jo izšķirās zelta un sudraba medaļu liktenis. Veiksme šoreiz bija lazdukalniešu pusē, un kausu aizceļoja uz Rugāju novadu.

Par turnīra grupu rezultatīvāko spēlētāju - Matīsu Rižo no Rugāju komandas.

Īsumā

Siguldā izcīna uzvaru

16.aprīlī Balvu Sporta skolas sporta dejotāji aizbrauca uz sacensībām "Siguldas pavasarīs 2016", kur notika Latvijas kausa posms bērni II E4 klasē. Trenere Anita Grāmatiņa ir gandarīta, ka 1. vietu izdevies izcīnīt Sandim Krivišam un Denijai Sirmajai. Dejotāji savāca punktus nākamajai sporta klasei un pāriet startēt uz augstāku klasi -bērni II E 6. Sacensību dienā Siguldā trīs deju grupās startēja arī Dāvis Karavoičiks un Anete Vigule, kuri Juniori II E6 klasē izcīnīja 5.vietu.

Notiks Kirjanova piemiņas kauss

Balvu Profesionālās un vispārizglitojošās vidusskolas sporta zālē divas dienas - 23. un 24. aprīli - notiks Kirjanova piemiņas kauss svarcelājiem. Pirmajā dienā sacensības sāksies plkst. 12.00, bet otrajā dienā plkst. 11.00.

Orientēšanās sezona atklāta

8.aprīlī aizvadīta šī gada sacensību seriāla 1.kārtā Balvu novada kausam orientēšanās sportā un krosā. Tā notika Kubulu pagasta Stacijas pamatskolas apkārtnē. Neskatoties uz visas dienas garumā brīziem smidzinoši lietutiņu, sezonas atklāšanas sacensībās piedalījās 120 orientieristi un 44 krosa skrējēji.

Balvu novada kausa 1.kārtas uzvarētāji orientēšanās sporta grupās:

START8 - Kaspars Streļmačonoks (Rugāju vsk.);
S12 - Madara Bērziņa (Gulbenes nBJSS/OK Pūznis);
V12 - Gabrieļs Dzenītis (Gulbenes nBJSS/OK Pūznis);
VE - Linards Lauskinieks (Jaunsardze);
S14 - Alīna Korkla (Jaunsardze);
SH - Eva Sprīngē (Rugāju vsk./ Jaunsardze);
S55 - Aina Rubene (Stāķu psk.);
V17 - Normunds Logins (Jaunsardze);
V55 - Ivars Zariņš (OK Pūznis);
VH - Guntis Liepiņš (Jaunsardze);
V14 - Jānis Šķirkpāns (Gulbenes nBJSS/OK Pūznis);
S17 - Agnija Briedīte (Gulbenes nBJSS/OK Pūznis);
OPEN - Deniss Potapovs (Stacijas psk.).

Balvu novada kausa 1.kārtas uzvarētāji krosa skriešanas grupās:

START8RUN - Kaspars Streļmačonoks (Rugāju vsk.);
S12RUN - Marta Rudzāte (Jaunsardze);
V12RUN - Didzis Korklis (Jaunsardze);
VERUN - Linards Lauskinieks (Jaunsardze);
S14RUN - Ramīna Logina (Jaunsardze);
SHRUN - Iveta Areļkeviča (Rugāju vsk.);
V17RUN - Normunds Logins (Jaunsardze);
VHRUN - Guntis Liepiņš (Jaunsardze);
V14RUN - Valters Šmagris (Rugāju vsk.);
S17RUN - Arnita Garā (Jaunsardze).

"Visi orientēšanās un krosa sacensību seriāla 1.vietu ieguvēji individuāli saņems īpašos uzvarētāju diplomus. Nākamā orientēšanās seriāla kārtā notiks 26.aprīlī (otrdien) Svātūnes ezera apkārtnē," informē viens no sacensību organizatoriem Aigars Andersons, aicinot orientieristus piebiedroties entuziastu pulkam.

Gaidīti zoles čempionātā Gulbenē

Tradicionāli divas reizes gadā notiek Gulbenes pilsētas zolītes čempionāts. Šajā pavasarī turnīrs notiks 8.maijā Gulbenes Sporta centrā. Sacensības sāksies pulksten 10, reģistrācija līdz pulksten 9.45. Aizvadītajos 38 turnīros piedalījūsies vairāki simti zoles spēlētāju. Informācija pa tālr. 29715606.

Šķilbēnu kausa izcīņa volejbolā

10.aprīlī Rekavas vidusskolas Sporta namā norisinājās Šķilbēnu pagasta kausa izcīņa volejbolā. Cīnīties par kausu ierādās četras komandas - "Keiši", "Briežuciems", "Šķilbani" un "Jauktēji". Kā stāsta Rekavas vidusskolas lietvede Gunīta Circene, nelielā komandu skaita dēļ tām bija iespēja izspēlēt katrai ar katu: "Visas spēles uzvarēja un I vietu ieguva komanda "Keiši", kurā spēlēja Zigmārs Keišs, Jānis Keišs, Lauris Keišs un Arvils Keišs. Zaudējot cīņā par pirmo vietu, godpilno II vietu ieguva komanda "Briežuciems", kuru pārstāvēja Artis Logins, Sergejs Kondratjevs, Dāvis Ločmelis, Raivis Laganovskis un Raimonds Ločmelis. Uzvarot komandu "Šķilbani", kurā spēlēja Egils Keišs, Ēriks Keišs, Kārlis Logins, Armands Zujevs un Gunīta Circene, III vietu ieguva komanda "Jauktēji", kurā spēlēja Normunds Keišs, Ritvars Dvinskis, Edijs Krakops, Dāvis Slišāns, Mārtiņš Briediņš un Ernests Krakops."

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Futbols

Sarīko piemiņas turnīru

9.aprīlī Viļakas Valsts ģimnāzijas sporta zālē notika Aīņa Šaicāna piemiņas balvas izcīņas telpu futbolā sacensības.

Tās organizēja Viļakas novada Sporta skola sadarbībā ar Viļakas novada domi un Viļakas Valsts ģimnāziju, tiesāja Virslīgas futbola tiesnesis Ervīns Veļķers. "Piemīnas turnīrs notiek laikā, kad mūsu novadniekiem Aīnim Šaicānam mainītos gadu skaitlis, viņš dzimis 12.aprīlī," atgādina Viļakas BJSS direktora vietniece izglītības jomā Inese Petrova. Viņa pastāstīja, ka sacensību atklāšanā piedalījās māsa Maruta Brokāne ar ģimeni. Sacensībās startēja Viļakas, Balvu un divas Ludzas NSS komandas. Visu sacensību laiku ritēja sīva cīņa par katru punktu, bet uzvarētāji noskaidrojās tikai pēdējā

spēlē. Rezultāti: 1.vieta un Aīna Šaicāna ceļojošais piemiņas kausu - Ludzas novada Sporta skolas II komandai, 2.vieta - Ludzas novada Sporta skolas I komandai, 3.vieta - Balvu Sporta centra komandai, bet 4.vieta - Viļakas komandai. Par labāko uzbrucēju atzina Romandu Jansonu (Ludzas NSS II), labāko aizsaru - Raivi Dokānu (Balvu SC), labāko vārtsargu - Intaru Cauni (Ludzas NSS II). "Saldumu balvas komandām sarūpēja Viļakas novada Bērnu un jaunatnes sporta skola. Piemīnas nominācijas "Labākais uzbrucējs", "Labākais aizsargs" un "Labākais vārtsargs" sarūpēja Aīna Šaicāna māsa Maruta Brokāne. Prieks, ka pasākums kļuvis par tradīciju, jo piesaistījis jaunus dalībniekus un atbalstītājus. Jāteic, komandām būs, kur augt, lai nākamgad, tiekoties aprīlī, ceļojošais kausu paliku savās mājās - Viļakā," novēl I.Petrova.

Jaunākie žurnālu numuri

Veselība

Ģ Iesnas jeb īsa pamācība deguna lietošanā. Lai vīrusi degunu neieperinātos, jāveic daži mājas darbi - jāparūpējas par deguna labsajūtu, jāmitrina gaiss, jāpārbauda D vitamīns un pareizi jāēd.

Ģ Viltīgā imunitāte. Tas šķiet tik pašsaprotami - ja daudz slimio, tev ir sliktā imunitāte, ja maz - laba. Izrādās, imūnsistēma ir daudz sarežģītāks mehānisms, kas mēdz "apjukt" un rikoties negaidīti.

Ģ Profesionāla zobu feja. Profesores Andas Brinkmanes ikdienas ir administratīvais darbs Stomatoloģijas institūtā, tomēr joprojām viņa strādā arī kā zobārste. Daktere atklāj, ka zobu veselību ietekmē ne vien pareiza kopšana, bet arī iedzīmība un pat vīna lietošana vakaros.

Ģ Nepieciešamas analīzes! 6 aktuāli jautājumi par jauno kārtību. Pacientu galvenās bažas skan šādi - vai es varēšu laikus un pienācīgā apjomā veikt analīzes, kas man nepieciešamas?

Ģ Jana Ezerīja. Līdzvars un trīs labas lietas. Sievišķība, temperaments, dzīves gudrība un spēks ir vērtības, kas STV raidījuma "Starp mums runājot" vadītājas Janas Ezerījas dzīvi norūzī līdzvarā.

Ģ Satraukums pāri visam. Uztraukums pirms darba pārrunām, svarīga notikuma vai krīzes situācijās nav nekas neparasts. Taču ko tad, ja nemitīgs trausmes stāvoklis pavada dienendā un būtiski ietekmē dzīves kvalitāti?

Ģ No apalša par sportistu. Četrpadsmit gadu vecais Vadims Krēslījs pierāda, ka ar lielu gribassēku un atbalstu iespējams sasniegt visu. Tostarp gada laikā atbrīvoties no 48 liekajiem kilogramiem.

Ģ Masaža - gudro pieskārienu terapija. Sāp mugura, savilkta spranda, nogurums, trausme... Tableti? Nē, masāžu! Tomēr masāžas ir tik dažādas, svarīgi izvēlēties piemērotāko - profilaksei, ārstēšanai vai ķermeņa atmodināšanai.

Dari Pats

Ģ Mārtiņš Jurciņš darina skanu. Mārtiņš Jurciņš, namdaru un mēbeļu galdnieku praktisko nodarbību pasniedzējs Cēsu Profesionālajā vidusskolā, ko pats savulaik absolējis kā mēbeļu galdnieks, sniedz ieskatu kokmateriālu locišanā. Jo šī ir viena no pamattehnoloģijām, kas jāapgūst, izgatavojojot dažādus mūzikas instrumentus, kas nu jau vairākus gadus ir vija kaislība...

Ģ Koka savienojumi bez furnitūras. Lūk, daži piemēri: brusu pagarināšanai, T-veida savienojumiem, L-veida savienojumiem un slīpiem savienojumiem.

Ģ Urbjam un skrūvējam ar 18 V. Šoreiz piedāvājam 18 voltu skrūvmašīnu testu. Tas ir īstais izmērs, kad jāskrūvē 8cm garas skrūves, būvējot šķūni vai mājas karkasu!

Ģ 11 ieteikumi sapņu terasei. Labākās terases no visām pārējām atšķiras tikai ar nelielām detaļām - sīkumiem!

Ģ Kabelji - nost no acīm! Ir vairāki risinājumi, kas ļauj savākt vadus un vairāk vai mazāk tos noslēpt acīm. Te būs daži priekšlikumi...

Citādā Pasaulē

Ģ Dvēseles dziedniece Baiba Kranāte. Apguvu laika līniju dziedināšanas praksi, kas saistīta ar ceļošanu laikā un kvantu zinātni.

Ģ Vārds ievibrē likteni. Numeroloģe analizē latviešu izplatītāko īpašvārdu apsleptās nozīmes.

Ģ Politiku lasa zvaigznēs. Reigamu pāris Baltā nama darbu kārtojis pēc astroloģes ieteikumiem.

Ģ Dieva suns ellē. Kā vilkatis Matīss stāstīja Zaubes tiesas kungiem par cīkstēšanos ar velniem.

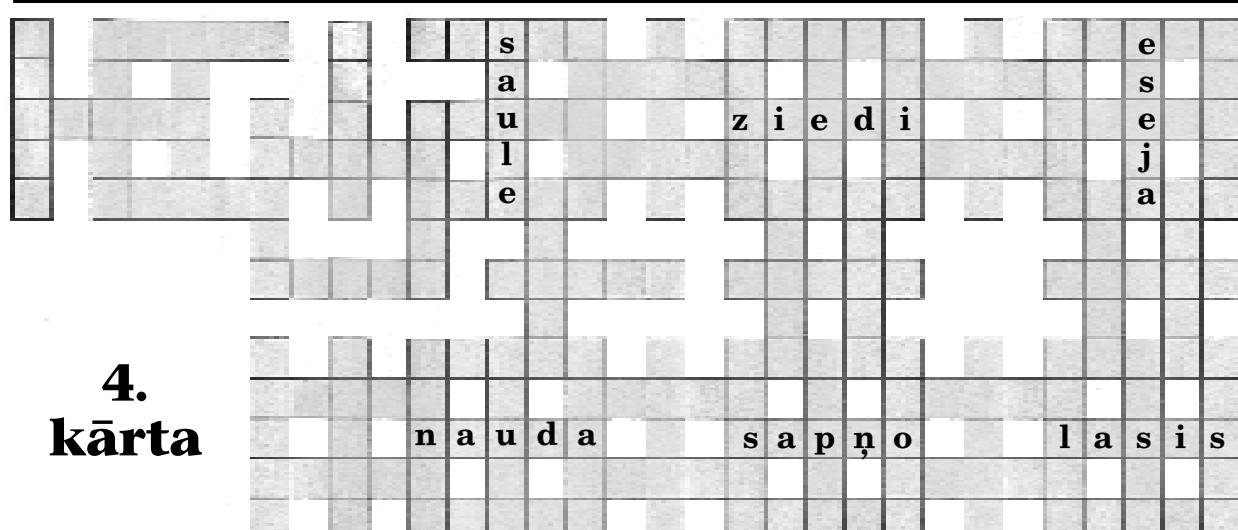
Ģ Rakstnieces stāsts. Apvārdotā vārdnīca un sapņi par ceļojumu uz Parīzi.

Ģ Pa pusei viņsaulei. Vitola pretrunīgā enerģētika uzlādē un attīra.

Ģ Katrā numurā: astroloģes un numeroloģes atbildes uz jūsu jautājumiem, cilvēkstāsti un dziednieka padomi, Mēness dienas kalendārs.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu miklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

**4.
kārtā**

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 5.maijam.

Maģisko vārdu miklu atrisināja: J.Voicišs, A.Ruduks, E.Kirsons, St.Lazdiņš, M.Pretice, D.Kivkucāns, L.Kivkucāne,

Z.Pulča, J.Pošeika, A.Naļīvaiko, S.Sirmā (Balvi), A.Slišāns, A.Mičule, A.Siliņa (Tilža), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), I.Homko (Medņeva), N.Mantone (Bērzkalnes pagasts), B.Sopule (Viķsna), L.Markova (Briežuciema pagasts), E.Pērkone (Rugāju novads).

3.kārtā veiksme uzsmaidīja ANDIM RUDUKAM no Balviem. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzi nemit personu apliecinu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu.
Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

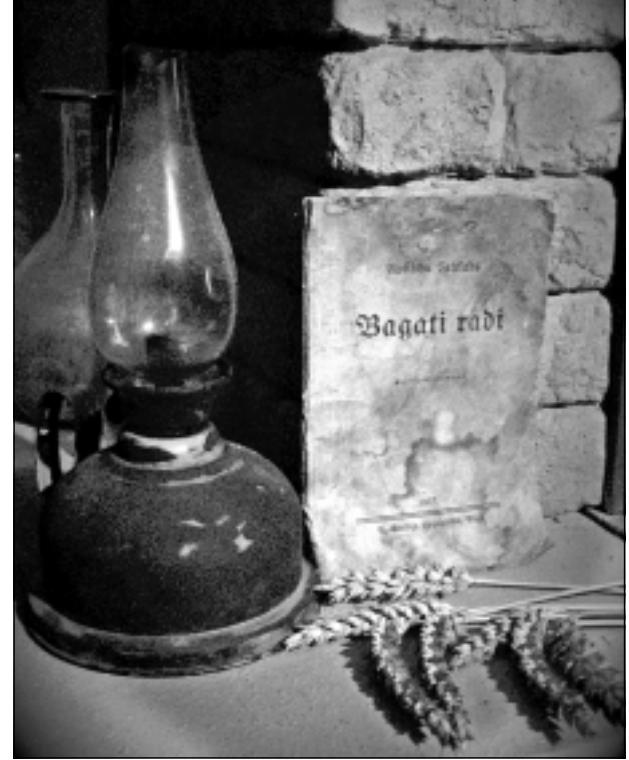
Laiks pāriet uz ofšoru. Iesūtīja Gunita Dobrovolška no Rugājiem.

Murr! Iesūtīja Gunita Dobrovolška no Rugājiem.

Kas tur nāk? Pastnieks nāk... Iesūtīja Iveta Medniece no Veckupravas.

"Bagāti rādi". Iesūtīja Haralds Rāvičs no Annasbirzs.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Re, kā!

“Zediņi salauzti, pudeles izmētātas. Kas būs tālāk?”

Laikraksta “Vaduguns” redakcijai piezvanija Balvu novada Tilžas iedzīvotāja ANNA BĒRZINA, kurās īpašumam huligāniskas uzvedības rezultātā nodarīti bojājumi. Kundze ir cienījamā vecumā, pārvietojas ar grūtibām, tādēļ lūdz cilvēku palīdzību un atsaucību paveikto postījumu novēršanai.

Sieviete stāsta: “Pagājušā gada 25.decembrī Tilžas kultūras namā bija balle. No rīta piecelos, izgāju ārā un pamanīju, ka apkārtne izskatās pavism jocīgi - salauzti zediņi un apkārt izsvaidīti dēliši. Pie manis ieradās policists. Man paskaidroja, ka pie notikušā, iespējams, vairojami dzēruši jaunieši. Sanāk, ka jaunieši var piedzerties un darīt, ko grib? Kādā citā reizē viņi atnāks un mājai klāt pielaidīs uguni! Lai arī cik veca un sliktā stāvoklī sēta būtu, pati saviem spēkiem neko nevaru izdarīt - pārvietojos ar grūtibām. Varbūt kāds vismaz no pagalma var savākt nolauzto dēlišus un sakopt apkārtni?” bezpalīdzīga jūtas kundze.

Kā laikraksts “Vaduguns” noskaidroja Valsts policijas Balvu iecirknī, pagājušā gada decembrī (sievietes minētajā notikuma datumā) Tilžā no policijas reida laikā bēga jauniešu grupa, jo, iespējams, viņi atradās alkohola reibumā un nevēlējās sevi atklāt. Policijai ir pamats domāt, ka tie nebija vietējie jaunieši. Tāpat, iespējams, jaunieši bēgšanas rezultātā nodarija bojājumus sievietes mājas žogam. Jauniešus noķert gan neizdevās, tomēr, tiklidz policija saņema informāciju par notikušo, devās pie minētās kundzes un uzsāka skaidrot notikušā apstākļus. Policijas darbinieks arī sazinājās ar Tilžas pagasta pārvaldi, lai rastu risinājumu esošajai situācijai. Pati sieviete policijai iesniegumu par notikušo gan neuzrakstīja.

Skaidrs viens - lai arī žogs nav tajā labākajā tehniskajā stāvoklī, sievietes īpašumam huligāniskas uzvedības dēļ nodarīti bojājumi un cietusī pie tā nav vainīga. Kā šajā gadījumā varētu palīdzēt kundzei cienījamā vecumā, kura pārvietojas ar grūtibām un pati saviem spēkiem sakopt apkārtni un atjaunot nodarītos bojājumus nevar? Balvu novada Tilžas pagasta pārvaldes vadītāja ANNA BĒRZIŅA stāsta, ka šajā gadījumā no pašvaldības un policijas puses viss izdarīts tā, kā to nosaka likums.

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Postījumi. Kā redzams attēlā, izskatās, ka sētas dēliši mērķtiecīgi lauzti viens pēc otra. Annas Bērziņas (attēlā) mājas pagalmā kopš 25.decembra notikumiem joprojām mētājas arī tukšas alkohola pudeles – kā liecība notikušajām huligānu izdarībām.

“Sieviete zvanīja pagasta pārvaldei, kundzi viņas dzīvesvietā apmeklēja sociālie darbinieki un bāriņtiesa, izrunājot visas sievietes vajadzības. Runājot par palīdzību, sieviete ir dēls, vedekla un mazbērni. Uzskatu, ka sākumā palīdzība jālūdz saviem radiniekim, jo pašvaldībai arī nav iespēju un līdzekļu, lai atjaunotu sētas katrā mājā. Kundze nav vinentīš cilvēks. Turklāt savulaik jau bija gadījums, kad A.Bērziņai pagalmā vajadzēja nopļaut zāli. Uzrunāju viņas dēlu, kurš uzreiz atbrauca, mātei palī-

dzēja un visus nepieciešamos darbus izdarīja. Jāvēršas pēc palīdzības pie radiniekim. Neesmu dzirdējusi, ka sievietes tuvinieki kādreiz atteiktos viņai palīdzēt,” skaidro pagasta pārvaldes vadītāja.

Ja sieviete par notikušo patiešām vēl nav darījusi zināmu saviem radiniekim, arī laikraksta “Vaduguns” redakcija kundzi aicina sazināties ar saviem tuviniekiem. Mēs esam pārliecināti – palīdzība netiks atteikta un problēma drīzām būs atrisināta.

Informē policija

Krāpšanas gadījumi Balvos

Aizvadītajās dienās Valsts policijas Balvu iecirknī saņemti vairāki iesniegumi par krāpšanas gadījumiem Balvos, kad uz citas personas vārdiem, piemēram, lizingā noformēta automašīna vai kredīti. Uzsākti kriminālprocesi.

Nozog malku

6.aprīlī Rugāju novadā no kādas mājas pagalma nozagā malku – 10m³. Policija skaidro vainīgo personu. Par notikušo uzsāktā pārbaude.

Nozog aizdedzes atslēgas

7.aprīlī Balvu novada Tilžas pagastā no vairākām automašīnām nozagtas aizdedzes atslēgas. Nodarītais materiālais zaudējums – 300 eiro. Policija skaidro vainīgo personu. Par notikušo uzsāktā pārbaude.

Zog no veikala

7.aprīlī Viļakā no veikala nozagta prece 7,89 eiro vērtībā. Iespējamā vainīgā persona noskaidrota – 1981.gadā dzimis virietis. Uzsākts kriminālprocess.

10.aprīlī Balvos no veikala nozagta prece 28,84 eiro vērtībā. Iespējamais vainīgais ir kāda nepilngadīga persona.

Nodara miesas bojājumus

9.aprīļa agrā rītā Balvos 1983.gadā dzimušam virietim nodarīti miesas bojājumi. Par notikušo uzsāktā pārbaude.

Savukārt 13.aprīlī Balvos piekāva 1977.gadā dzimušu virieti. Vainīgā persona noskaidrota. Policija skaidro notikušā apstākļus.

Informē ugunsdzēsēji

Deg kūla

Aizvadītajās dienās mūspusē reģistrēti kārtējie kūlas ugunsgrēki.

16.aprīlī Balvu pagasta Verpuļevā, trešajā mazdārziņu celiņā, tīrumā dega pērnā gada zāle.

16.aprīlī vakarā Balvu novadā, autoceļa Kubuli-Viksna malā, tīrumā dega kūla.

Naktī no 16. uz 17.aprīlī Balvos, Ezera ielā 40, aiz piecstāvu dzīvojamās mājas tīrumā dega kūla.

Visos minētajos gadījumos ugunsgrēku iespējamais iemesls ir neuzmanīga rīcība ar uguni.

Jāpiebilst, ka aizvadītajās dienās par kūlas dedzināšanas problemātiku Latvijā savu redzējumu izklāstīja Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) priekšnieks pulkvedis Oskars Ābolīns. Viņš arī skaidroja, ka ir grūti likt cilvēkiem saprast, kādēļ kūlu nevajadzētu dedzināt. “Eiropas Savienības kolēgiem esmu stāstījis, ka mums katru pavasari ir šī problēma, un lielākoties viņi nesaprot, kāpēc vispār kūla būtu jādedzina. Protams, ir valstis, kur arī notiek kūlas dedzināšana, bet lielākoties cilvēki nesaprot, kas tā par izprieuc,” atzīma VUGD priekšnieks.

Kopumā šogad visā Latvijā reģistrēti jau 2198 kūlas ugunsgrēki. VUGD rīcībā esošā informācija liecina, ka jau vairākus gadus pēc kūlas ugunsgrēku skaita pirmajā vietā ir Latgales reģions. Tas varētu būt skaidrojums ar šajā reģionā lielāku nekopto teritoriju daudzumu.

Nepalaid garām

Pavadīsim jubileju kopā ar ugunsdzēsējiem

17.maijā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) svin savus profesionālos svētkus – Ugunsdzēsēju dienu.

Šajā dienā VUGD no pulksten 10 līdz 19 aicina ikvienu interesentu doties ciemos pie ugunsdzēsējiem glābējiem visā Latvijā, kur notiks ik gadējās Atvērto durvju dienas. Mūspuses novadu iedzīvotāji išķīrīgi aicināti apmeklēt VUGD Balvu daļu, kā arī Viļakas un Tilžas posteņus. Tāpat kā pirms pieciem gadiem, kad VUGD Balvu daļas ugunsdzēsēji svinēja apaļo 100 gadu jubileju, arī šogad mūspuses ugunsdzēsējiem glābējiem nozīmīgs dzimšanas dienas skaitlis – 105!

Atvērto durvju dienā apmeklētāji varēs iepazīties ar

ugunsdzēsēju glābēju ikdienu, ugunsdzēsēju depo un VUGD tehniku. Tāpat ikviename pasākuma dalībniekiem būs iespēja pieļaikot ugunsdzēsēju darba tērpu jeb aizsargtērpu, saņemt atbildes uz interesējošiem jautājumiem, kā arī pasākuma organizatori atgādinās par drošības jautājumiem un pastāstīs par iespējām nākotnē kļūt par ugunsdzēsēju glābēju.

Kā informēja VUGD Balvu daļa, mūspusē Atvērto durvju dienai interesenti jau ir pieteikušies. Tie, kuri šo iespēju vēl nav izmantojuši, aicinām jau laikus sazināties ar ULDI KEIŠU (Balvu daļa, Ezera iela 37) – 29450155, GUNTI MAGONI (Tilžas posteņis, Raiņa iela 21) – 29146694 vai ELMĀRU ŠAICĀNU (Viļakas posteņis, Tautas iela 13) – 29171551.

Foto - no personīgā arhīva
Pagājušajā gadā Atvērto durvju dienās Balvos jautrības netrūka.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Balvu novada domē

14.aprīla sēdes lēmumi

Atceļ samaksu deputātam

Atcēla Balvu novada domes deputātam Ēriķam Ločmelim atldzībū par deputāta pienākumu pildīšanu, kā arī samaksu par darbu domes komisijās, kuru sastāvā ievēlēts Ē. Ločmelis. Lēmums pieņemts, pamatojoties uz deputāta iesniegumu.

Rikos izsoles

Nolēma atsavināt atklātā mutiskā izsolē Tilžas vidusskolas kustamo mantu - vieglo automašīnu "Audi 80" (izlaiduma gads 1988.). Sākumcena - EUR 221, izsole notiks 25.maijā. Tāpat atsavinās atklātā mutiskā izsolē Bērzpils pagasta pārvaldes kustamo mantu - vieglo automašīnu "VW Multivan" (izlaiduma gads 1996.). Sākumcena - EUR 822, izsole notiks 25.maijā. Izsolis arī Tilžas vidusskolas kustamo mantu - traktoru "MTZ -52L" (izlaiduma gads 1985.). Sākumcena - EUR 664, izsole notiks 25.maijā.

Nodod medību tiesības

Nodeva medību tiesības Kārlim Boldānam zemes vienībā "Lutinānu purvs" Briežuciema pagastā 112,4 ha platībā. Tāpat nodos medību tiesības biedrībai "Orlovas mednieku klubs" zemes vienībās Lazdulejas pagastā 79,254 ha kopplatībā un rezerves fonda zemes vienībās Vectilžas pagastā 335,7206 ha kopplatībā. Līgumu slēgs uz 12 gadiem, nomas maksā gadā - EUR 0,30 ar PVN par hektāru.

Atļauj uzstādīt ceļa zīmes

Atļāva uzstādīt ceļa zīmes Nr.326 "Apstāties aizliegts" un papildzīmi Nr.803 "Darbības zona "50m"" pie Balvu poliklīnikas ēkas Krasta ielā 1.

Apstiprina zemes ierīcības projektus

Apstiprināja zemes ierīcības projektu nekustamo īpašumu "Marjevka", "Pēternieki" un "Kuprijanova" Lazdulejas pagastā konsolidēšanu, piešķirot nosaukumu "Marjevka".

Iznomās zemi

Slēgs zemes nomas līgumus: ar Imantu Leišavnieku par zemes gabala - starpgabala Balvu pilsētā 0,0440 ha platībā iznomāšanu uz 10 gadiem; ar Natalju Tarasovu par zemes vienības daļas Daugavpils ielā 72, Balvos, iznomāšanu ēkas (garāžas) uzturēšanai uz 10 gadiem; ar Birutu Celmiņu par zemes vienības daļas Daugavpils ielā 72, Balvos, iznomāšanu ēkas (garāžas) uzturēšanai uz 10 gadiem; ar Antru Nikolajevu par zemes vienības daļas Briežuciema pagastā 0,08ha platībā iznomāšanu personiskās palīgsaimniecības vajadzībām uz 10 gadiem; ar Irēnu Puhovu par zemes vienību Kubulu pagastā 6,9 ha; 3 ha un 3,3 ha platībā iznomāšanu lauksaimniecības vajadzībām uz 10 gadiem; ar Kristapu Pitkeviču par zemes vienības Balvu pagastā 2,0336 ha platībā iznomāšanu

lauksaimniecības vajadzībām uz 10 gadiem; ar Jāni Kašu par zemes vienības daļas Briežuciema pagastā 0,2 ha platībā iznomāšanu lauksaimniecības vajadzībām uz 10 gadiem; ar Aināru Škaparu par zemes vienības daļas Bērzpils pagastā 2,3049 ha platībā iznomāšanu lauksaimniecības vajadzībām uz 5 gadiem; ar Elvi Supi par zemes vienības daļu Bērzkalnes pagastā 3,5191 ha un 0,4 ha platībā iznomāšanu lauksaimniecības vajadzībām uz 10 gadiem; ar Indru Ciukori par zemes vienības daļu Bērzkalnes pagastā 0,6148 ha un 1,1 ha platībā iznomāšanu lauksaimniecības vajadzībām uz 10 gadiem.

Tāpat pagarināja zemes nomas līgumus: ar Viktoru Baranovu par zemes vienības daļas Daugavpils ielā 72, Balvos, iznomāšanu ēkas (garāžas) uzturēšanai uz 10 gadiem; ar Jevgeniju Kašu par zemes vienības daļas Daugavpils ielā 72, Balvos, iznomāšanu ēkas (garāžas) uzturēšanai uz 10 gadiem; ar Niņu Pavļičenko par zemes vienības daļas Daugavpils ielā 83, Balvos, iznomāšanu ēkas (garāžas) uzturēšanai uz 10 gadiem; ar Ulriku Pozņaku par zemes vienības daļas Dārza ielā 7, Balvos, iznomāšanu ēkas (metāla garāžas) uzturēšanai uz 10 gadiem; ar Austru Naumovu par zemes vienības daļas Krišjānu pagastā 0,15 ha platībā nomu personiskās palīgsaimniecības vajadzībām uz 5 gadiem; ar Annu Bitaini par zemes vienības daļu 2,6 ha un 1,16 ha platībā Bērzpils pagastā nomu lauksaimniecības vajadzībām uz 8 gadiem.

Atļāva Nellijsai Laizānei noslēgt zemes apakšnomas līgumu ar Andri Potapovu par zemes vienības Balvu pagastā 7,9344ha platībā iznomāšanu lauksaimniecības vajadzībām.

Sadalīs īpašumus

Atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma "Skujenieki" Tilžas pagastā zemes vienības 79,80 ha; 13,40 ha un 61,20 ha platībā. Atdalītajām zemes vienībām piešķira nosaukumus "Zemesbites", "Zelmeni" un "Laimasmala". Atdalītajām zemes vienībām noteica zemes lietošanas mērķi - zeme, uz kurās galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība. Tāpat atļāva atdalīt no nekustamā īpašuma "Vālodzītes" Lazdukalna pagastā zemes vienību Bērzpils pagastā 12,6 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai saglabāja nosaukumu "Vālodzītes", lietošanas mērķi - zeme, uz kurās galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība. Savukārt no zemes vienības "Kundziņi" Briežuciema pagastā atdalīt zemes vienības daļu 1,8 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai piešķira nosaukumu "Miglāji", lietošanas mērķis - zeme, uz kurās galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība. Sadalīs arī nekustamo īpašumu "Mežastrauti" Briežuciema pagastā, atdalot zemes vienību 15,6 ha platībā. Atdalītajai zemes vienībai piešķira nosaukumu "Mežstrautiņi", lietošanas mērķis - zeme, uz kurās galvenā saimnieciskā darbība ir lauksaimniecība.

Nodos zemi atsavināšanai

Deputāti piekrita nodot atsavināšanai zemes gabalu Bērzpils ielā 33, Balvos, 0,1162 ha platībā, kā arī zemes vienību "Eglāji" Lazdulejas pagastā 8 ha platībā un uzdeva īpašumu privatiāzācijas un atsavināšanas komisijai pasūtīt tirgus vērtības noteikšanas lietu. Atzina Balvu novada pašvaldībai piekrītīgo zemes gabalu - starpgabala Briežuciema pagastā 1,1 ha platībā, kam piešķira nosaukumu "Briediši" un nolēma to nodot atsavināšanai. Tāpat nolēma rīkot zemes vienības 2,8 ha platībā nomas tiesību izsoli Bērzkalnes pagastā.

Pagarinās telpu nomas līgumu

Nolēma pagarināt nedzīvojamās telpas nomas līgumu par telpām Brīvības ielā 55, Tilžā, ar Daci Ivanovu ģimenes ārstu

prakses nodrošināšanai.

Iznomās nedzīvojamās telpas

Nodos nomā nedzīvojamās telpas – trīs garāžas Ezera ielā 37B, Balvos. Tāpat nodos nomā nedzīvojamo ēku Pirts ielā 1, Tilžā, 60,80m² platībā. Uzdeva Saimnieciskajai nodaļai izstrādāt izsoles noteikumus un nomas līguma projektu.

Izbeidz zemes nomas līgumus

Izbeidza zemes nomas līgumus: ar Ivaru par zemes vienības nomu Balvu pagastā 0,08 ha platībā; ar Aldi Sprīngi par zemes vienības nomu Balvu pagastā 0,08 ha platībā; ar Valentīnu Ločmeli, Guntaru Ločmeli un Ivetu Ločmeli par zemes vienības Kubulu pagastā 7,0791 ha platībā nomu. Nolēma noslēgt jaunus nomas līgumus ar G.Ločmeli un I.Ločmeli uz 10 gadiem.

Slēgs ceļa servitūta līgumus

Nolēma nodibināt reālservitūtu – ceļa servitūtu zemes vienībā Viķsnas pagastā par labu nekustamajam īpašumam "Pilādzītes", piešķirot tiesības uz braucamo ceļu ne mazāk kā 4,5 m platumā un 80 m garumā. Slēgs ceļa servitūta līgumu uz nenoteiktu laiku ar Edvīnu Timošenko par reālservitūtu – ceļa servitūta nodibināšanu.

Pārdod nekustamo īpašumu

Deputāti piekrita pārdot Svetlanai Pavlovskai nekustamo īpašumu - dzīvokli Teātra ielā 6, Balvos, kas sastāv no trīsistabu dzīvokļa 58,4m² platībā un kopīpašuma 5646/261423 domājamajām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes. Noteica nekustamā īpašuma pārdošanas cenu - EUR 4500.

Nodod ēku bezatlīdzības lietošanā

Nodeva sabiedriskā labuma organizācijai biedrībai "Gupkurs" bezatlīdzības lietošanā uz 10 gadiem nedzīvojamo ēku "Ziediņi" Egļuciemā, Lazdulejas pagastā (platība 191,90m², atlikusi bilances vērtība - EUR 1274,62). Ēkai nepieciešams veikt grīdas seguma un nesošās konstrukcijas remontu, logu, durvju un jumta seguma maiņu. Noteica nedzīvojamo telpu lietošanas mērķi – publisku pasākumu rīkošana, kas nodrošinās kultūras, sporta, jaunrades un sabiedriskās dzīves attīstību.

Līdzfinansēs projektu

Nodrošinās Latvijas un Šveices sadarbības programmas "Atbalsts jaunatnes iniciatīvu attīstībai attālos vai mazattītītos reģionos" aktivitātēs "Multifunkcionālu jaunatnes iniciatīvu centru izveide" apstiprinātā projekta "Jaunatnes iniciatīvu centra izveide Balvu novadā" līdzfinansējumu papildus darbu izpildei EUR 27 525,18 apmērā. Tāpat nolēma piedalīties Eiropas Komisijas (EK) iniciatīvai Pilsētu inovatīvās darbības (Urban Innovative Actions) programmas projektā "Sociālās uzņēmējdarbības inkubatoru tīkls – inovatīva atbalsta instrumenta izveide pašvaldībās".

Atļauj savienot amatus

Atļāva Lijai Bukovskai ar 2016.gada 1.maiju savienot Balvu novada pašvaldības Kubulu pirmskolas izglītības iestādes "Ieviņa" vadītāja amatu ar Balvu novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes izglītības speciālista amatu.

Piešķir atvaiņājumus

Piešķir domes priekšsēdētāja vietnieci Sarmītei Cunsai ikgadējo apmaksāto atvaiņājumu – no 25.aprīla līdz 11.maijam (ieskaitot). Tāpat atvaiņājumu no 2.maija līdz 18.maijam piešķira pašvaldības izpilddirektorei Imantai Serdānei.

Re, kā!

Interesants atradums

Rīdzinieks Didzis laikraksta "Vaduguns" redakcijai atsūtīja fotogrāfijas par savdabīgu atradumu. "Vienā no mežiem Cēsu pusē uzgāju interesantu atradumu - rokas pulksteni ar gravējumu "Vaduguns '75 Viļakā". Vai tas varētu kaut kādā veidā būt saistīts ar Jūsu vadito laikrakstu?" viņš jautā.

Diemžēl redakcijas rīcībā nav informācijas, kas varētu būt šī pulksteņa īpašnieks. Tiesa, ir acīmredzams, ka pulkstenim patiesi ir saistība ar "Vaduguni". Visticamāk to dāvānā saņēmis cilvēks, kurš 1975.gadā piedalījies "Vaduguns" motokrosā "Baltā brieža" trasē. Varbū Jums, lasītāji, ir kāda informācija par iespējamo pulksteņa īpašnieku? Lūdzam par to informēt redakciju (edgarsgabranovs@inbox.lv).

Kam tas pieder? "Pulkstenis atrasts mežā netālu no Lenčupes. Iespējams, tas pazaudēts medību laikā, varbū arī foreļojot vai sēnojot (pēdējais gan būtu maz ticams, jo tās nav īsti labas sēnu vietas). Ja uzziniet, kam tas piederējis - lūdzu, droši dodiet ziņu," aicina pulksteņa atradējs.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Līdzjūtības

Lai tēva milestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums spēku dod.
Lai labā, apklausī sīrs vēl ilgi
Teic padomus un ceļamaizi dod.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Kristapam Kokorevičam, TĒTI
pavadot mūžības ceļā.
BVG 7.b klassesbiedri, audzinātāja
un vecāki

Aizgāji tu tik pēkšni uz debesu
pjavām,
Daudz mīlu vārdu pateikt nepaspēju.
Tie as'rās manās zūd
Kā mazas vizbulītes
Ziedlapīņām rasainām...
Izsakām patiesu līdzjūtību **Annai un**
pārējiem tuviniekim, dēlu JĀNI
KOKOREVIČU aizsaulē pavadot.
Bijušie kolēgi Vīļakas slimnīcas
Bērnu nodaļa

Tumša diena, migla krita,
Eglu zaros vēji elš.
Tavas dzīves saule dzisa,
Satrūkst tavs mūža ceļš. (P.Priede)
Skumju brīdi esam kopā ar **Anniņu**,
Intu un bērniem, miļo dēlu, viru, tēti
JĀNI KOKOREVIČU pāragri zemes
klēpi guldot.
Juris Sprukulis ar ģimeni, Staņislavs
Aleksāns ar ģimeni, Inese, Arnis

Pērk

Z.S "Strautiņi"
iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

SIA "AIBI" pērk
liellopus, jaunlopus,
aitas, zirgus.
Labas cenas! Samaksa tūlītēja.
Svari. Tālr. 26142514, 20238990.

SIA "Lauku Miesnieks"
iepērk mājlopus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari.
Tālr. 20207132.

SIA RENEM
iepērk jaunlopus,
liellopus, aitas.
ELEKTRONISKIE SVARI.
Paaugstinātas cenas!
Skaidrā naudā vai ar
pārskaitījumu.
Tālr. 65329997, 29485520,
26393921, 29996309.

Pērk meža īpašumus ar zemi un
cirmsas. Tālr. 29433000.

100% latviešu uzņēmums pērk
mežus, zemi, cirmsas.
Tālr. 22003161.

Pērk mežus, cirmsas, retināšanas.
Tālr. 29100239.

SIA "SENDIJA" pērk zarus
šķeldošanai, zaru šķeldu. Veicam
apaugumu novākšanu no Jūsu
īpašuma. Tālr. 29495199.

SIA "SENLEJAS" iepērk liellopus,
telus, jērus. Samaksa tūlītēja.
Tālr. 26604491, 26319888,
65033720.

Pērk un nomā lauksaimniecības
zemi. Tālr. 29199444.

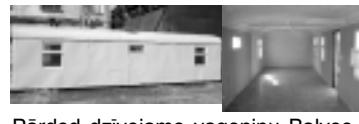
Pērk "Jawu", senlietas.
Tālr. 26626889.

DZIRDES APARĀTI
Balvu aptiekā, Bērzpils 12
21.aprīli no plkst. 9.00.
Visi modeļi, rezerves daļas,
pielaikošana, labošana un pārdošana.

Kokaudzētava Tukumā
"Senči-1" pārdod
sertificētu priežu
stādus. 85 EUR/ 1000 gab.
Stādi derīgi ieaudzēšanai visā
Latvijā. Tālr. 29211747.

Pārdod lauku māju ar saimniecības
ēkām, 5 ha zeme, 10 km no
Balviem, 250 m no asfaltētā ceļa.
Tālr. 25740329.

Pārdod dzīvojamou vagoniņu Balvos.
Tālr. 25740329.

LAFIKO.LV
AIZDEVUMI
PENSIONĀRIEM
un strādājošajiem!
Balvos, Tautas 1.
Otrdienas, ceturtdienas, piektdienas.
Tālr. 64521873, 26402362.

SIA "Pūres dārzi"
piektdien, 22.aprīli,
Balvu tirgū aicina
iegādāties sertificētā
stādaudzētāvā
pavairotu augļķoku,
ogulāju stādus
plašā sortimentā.
Informācija pa tālr. 29249450.

•••••••••••••
• Madonas novada Kalsnavas
pagasta stādaudzētava
“Rāvijas”
• 21.aprīlī Balvu tirgū
tīrgos augļu koku
un ogulāju stādus.
Var pieteikt pasūtījumus.
Stādaudzētāvā tīrgojam katru
dienu. Tālr. 29471285.
•••••••••••••

“Tako akmens” izgatavo
piemineklus, kapa apmales un
dārza skulptūras no vietējā
laukakmens un zviedru granīta.
Plašs assortments,
visztemākās cenas.
MUMS IR VISS, LAI ĪSTENOTU
JŪSU IDEJAS! Tālr. 29388000.
Atrodamies **Balvos, Ezera 35a.**
www.takoakmens.lv

Attira lauksaimniecības zemes no
krūmiem, kokiem. Tālr. 26211223.

Ieklāj bruģi. Tālr. 27320755.

JAUNS PREČU PIEVEDUMS
veikalā “LatBa”, Tautas 1.

Veikalā “Daniele Donati”, Brīvības
57, visām precēm atlaide 30%.
Jauna vasaras somu kolekcija!

Smilts, grants, šķembas, melnzeme.
Ceļu remonts. Tālr. 29208179.

22.- 23.aprīlī Balvos pieņems MAGS
NINA. Noņem lāstu, negatīvo
enerģiju, atgriež nozagto potenciālu.
Atjauno un paplašina informācijas
kanālus, tira čakras.
Tālr. 26162614.

23.aprīlī plkst. 10.00 Balvos,
ROZU katoļu kapos, kapu
sakopšanas talka.

Pārdod

Pārdod mājas cālus, zoslēnus.
Tālr. 26160423.

23. un 30.aprīli pārdos gaiļus,
dējējvistas, baltus, brūnus
jaunputnus. PĒDĒJIE BRAUCIENI
ŠOGAD! Tālr. 22845900.
Kubuli-7.30; Balvi-7.40; Višnā-8.05;
Kuprava-8.25; Viļaka-8.45;
Žiguri-9.00; Semenova-9.20;
Rekava-9.35; Briežuciems-9.50;
Baltinava-10.05; Tilža-10.25,
Golvari-10.45, Bērzpils-11.05,
Lazdukalns-11.20, Rugāji-11.35;
Medri-11.45; Naudaskalns-11.55,
Bērzkalne-12.10.

Pārdod mājas cālus Balvos.
Tālr. 28731558.

Bioloģiska saimniecība pārdod
sīvenus. Tālr. 29221578.

Pārdod sīvenus; cūkgāju.
Tālr. 29275718.

Pārdod sīvenus. Tālr. 28388244.

Pārdod gadu vecas teles.
Tālr. 22046366.

Pārdod govi, atnesīsies maija
beigās. Tālr. 26598179.

Pārdod sēklas izmēra, pārtikas,
lopbarības kartupeļus. Graudus.
Tālr. 25442582.

Bioloģiskā saimniecība pārdod
vasaras tritikāles ‘Nilex’ sēklas
materiālu. Tālr. 29171341.

Z.s. “Riekstiņi” Baltinavas
novadā pārdod VASARAS
KVIESU ‘Taifun’ sēklu C 2 kat.
Tālr. 29124081, 26475154.

Izpārdod mēbeles. Tālr. 26626889.

Z.s. “Riekstiņi” Baltinavas
novadā pārdod GRIKUS ‘Anita
Belaruskaja’. Var izmantot
pavasara sējai.
Tālr. 29124081, 26475154.

Bioloģiska saimniecība pārdod
timotiņa sēklu. Tālr. 28652106.

Pārdod auzas ar zirniem un kviešus
ar zirniem, auzas bioloģiskās.
Tālr. 29173059.

Pārdod biohumusu, 50 litru maiss -
EUR 10. Tālr. 29182207.

Pārdod malku (griezta decembri),
minimālais daudzums 20 m³.
Tālr. 29165808.

Pārdod nekustamo īpašumu Balvos
(blakus ezeram), Brīvības ielā 1a,
zemes platība 0,18 ha, ēkas platība
83,60 m². Cena - EUR 10 000.
Tālr. 26446440.

Pārdod 3-istabu dzīvokli
Steķentavā. Tālr. 28339850.

Pārdod 1-istabas dzīvokli Pilsoņu
23, EUR 3500, vai izīrē.
Tālr. 25759966.

Pārdod 2-istabu dzīvokli vai maina
pret māju. Tālr. 27866081.

Pārdod Mitsubishi Lancer, 2.0 LD,
1992.g., TA 01.2017. EUR 500.
Tālr. 29168798.

Pārdod slaukšanas aparātu.
Tālr. 26107446.

Pārdod velosipēdu, EUR 65.
Tālr. 25759966.

Pārdod traktoru T-40 AM.
Tālr. 28323112.

Apsveikumi

Tamarai Galinienei!

Daudz laimes dzimšanas dienā!

Laimi, lai tā vienmēr soļo blakus,

Sauli, lai tā vienmēr sirdi spīd,

Veselību, kas ir visa mīļa,

Dzivesprieks lai garām neaizslīd.

Vēlējums no Inas, Daniela un Dāvja

(K.Apškrūma)

Tos dārgumus atrast laime lai ved,
Kas dzīves visaugstākā kalnā,
Un ziedi, ko ceļā liktenis met,
Lai iztur sniegus un salnas!
Lai sirdi vienmēr tā skanīgā notis,
Kas skanēt liek ikdienas dvašai,
Un dvēseles vērtību gana, ko dot,
Kas starot lauj citiem un pašai!

(K.Apškrūma)

Mīļi sveicam **Valentīnu Seņku** skaistajā dzīves jubilejā!
Novēlam labu veselību un Dieva svētību turpmākajiem gadiem.

Nora, Anna, Aloizs, Broņa, Bundžu, Mičulu, Krasovsku ģimenes

(I.Ziedonis)

Un tādas lielas laimes nemaz nav.
Ja jums to vēl, tad ziniet: tie ir nieki.
Ir tikai tādas mazas laimītes.
Ir tikai tādi mazi ikdienības prieki.

(I.Ziedonis)

Vismilākie sveicieni mūsu **Dainai Šteimakai-Strupkai**

dzmšanas dienā!

SIA “Stigma” kolektīvs

(V.Kokle-Līvīna)

Mīļi sveicam **Andri Ķerģi** skaistajā jubilejā! Novēlam vēl
daudz smaržojošu pavasarū, Saulainu vasaru, rudens zeltu un
ziemas baltumu.

Anniņa, Ainiņa, Edīte ar savējiem

(Anniņa, Ainiņa, Edīte ar savējiem)

Tev pilādžoka spēks un spīts,
Tev acīs ugunsdzirkstis staro.

Vai saule riet, vai mostas rīts,
No Tevis apņēmība garo.

(V.Kokle-Līvīna)

Mīļi sveicam **Ojāru Sergejevu** 50 gadu jubilejā!
No saules - prieku, veselību, no zemes - ziedu bagātību,
no tuviniekim - mīlestību.

Māsīcas ar ģimenēm

(Māsīcas ar ģimenēm)

Purvju kapu vecākā A.Rakstiņa saka lielu
paldies par paveiktajiem darbiem kapsētā Ivaram

Zelčam un Vitālijam Zelčam.

Paldies Dievam par padomu!

Paldies Jānim Ņukšam, gudram, zinošam,
apzinīgam cilvēkam, kurš neatteic savu palīdzību
man vaj

Reiz nokaltīs raudošais bērzs,
Kas pāri kapam likst sērs,
Kādai mūžigai piemiņai stādīts.
Laiks ir un paliks vienmēr
Vienīgais lieluma mērs. (Z.Purvs)
Kad Dieva valstībā ir devies brālis
ANTONS, mūsu klusa un patiesa
līdzjūtība **Jāņa Livka** gīmenei
pārējiem tuviniekiem.
Raibekazu, Pipcānu, Lazdiņu
gīmenes, Anna K.

Mūžibas pēdējais pieskāriens
Lieks apsnigt tēva ābelēm baltām,
Krit viena zvaigzne pie debesim,
Un mūžs jau vakarā zūd.
Kad pirmie pavasara ziedi aiznes
mīļa cilvēka mūžu, mūsu klusa un
patiesa līdzjūtība skolotājas **Anitas**
Balantajevas gīmenei, pavadot
TĒVU kapu kalniņā.

Benita, Iluta, Gunta, Irina,
Edgars, Andris

Vairs neiešu pa sila sūnu taku,
Neglāstišu bērza tāsi balto.
Vien egles zaru nolieciņi man blakus,
Lai viegлāk, lai nejūt zemes elpu
saltu.

Kad rūgti smaržo eglu zari un
klusumā izskan pēdējie atvadu
vārdi, mūsu patiesa līdzjūtība
skolotājai **Anitai Balantajevai un**
tuviniekiem, pavadot TĒVU Dieva
valstībā.

BPVV kolektīvs

Vai tie mākoņi piekusūši,
Vai tu aiz mākoņiem, brāl,
Varbūt dievkoka tumša zāra
Vēl ar tevi var parunāt... (S.Kalduve)

Lai mūsu klusa līdzjūtība un
mierinājuma vārdi dod spēku un
atbalstu **Jānim Livkem ar gīmeni**,
BRĀLI zemes klēpi guldot.
Jeromanovu gīmene

Milo tēt, cik joti grūti
Tevi zemes klēpim dot.
Atvadoties sveikas sūtīt,
Dziedāt dziesmu pēdējo. (Z.Purvs)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Anitai**
Balantajevai ar gīmeni, TĒVU
mūžibā pavadot.
Ripu un Kikustu gīmenes

Uz spārniem dzērvēs nes jau
pavasari
Un saulē sniegpulksteņi zied.
Un ir tik skumji, ir tik smagi,
Ka tieši tagad tev ir jāaiziet. (J.Ziemeļneiks)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Ādolfam**
un **Sarmitei Mazuriem**, māsu,
vīramāsu **RITU GARO** pavadot
mūžibā celā.
Zelču gīmene

Balts engālis atrāca sapnī
Un aiznesa tevi sev līdz.
Tai baltais, baltais nakti,
Kur nesāp, kur nesalst, kur silts.
Patiesa līdzjūtība sāpu bīdi
Ādolfam Mazuram, māsu
RITU GARO mūžibā pavadot.
Kiukucānu gīmene "Rečos",
Kiukucānu gīmene Rīgā

Pagurst rokas, pagurst kājas
Visu mūžu staigājot,
Lēni nolikst sīrmā galva,
Mūža miegā aizmiegot. (Latv.t.dz.)
Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
palīdz pārvarēt sāpu smagumu
skolotājai **Zeltītei Krampušai-**
Bistrovai, pavadot **VECTĒTIŅU**
smilšu kalniņā.
PII "Pilādzītis" 3.grupas bērni,
vecāki un skolotājas

Birst ziedos asaras kā zvaigznes,
Jo tavā takā skujas smagi krit.
Cik grūti iedegt baltu sveci
Un ziedus klāt pār tavu kapu, māt.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Svetlanai un Larisai
Aleksandrovām, MĀMINU mūžibā
pavadot.
Brīvības ielas 68.mājas 2.ieejas
iedzīvotājai

Garu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji.
Lai nu mīļā Zemesmāte
Pārklāj smilšu paladziņu.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Edijam**
un **Gintam Zelčiem**, mīļo
VECVECMĀMINU kapu kalniņā
pavadot.
Uldis, Inese un Sandis Logini

Lai paliek ābele, ko iestādīju,
Un vārds, ko kādam teicu mierinot.
Lai godīgs darbs bez skajuma ir
vainags
Pie Zemes mātes vārtiem, ko man
lidzi dot.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Jurim Zelčam ar gīmeni,
MĀTI mūžibā pavadot.
Parka ielas Līvānu māju kaimiņi

Ilgū mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli Zemes māte
Pārklāj tavu augumiņu.
Vispatiesākie līdzjūtības un atbalsta
vārdi **Guntaram Zelčam ar gīmeni**,
VECMĀMINU kapu kalniņā pavadot.
Vilakas policijas iecirkņa kolektīvs

Ikviens ritam pienāk novakars,
Ikviens mūžam - saules riets.
(V.Kokle-Līviņa)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Jurim**,
Guntaram Zelčiem un pārējiem
tuviniekiem, **MĀTI**, **VECMĀMINU**,
VECVECMĀMINU mūžibā pavadot.
Ināra un Juris Tabori

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.
(J.Rūsiņš)
Patiesa līdzjūtība un mierinājuma
vārdi **Jurim Zelčam ar gīmeni**,
sirmo **MĀMUĻU** mūžibas celā
pavadot.
Mednieku klubu "Vientulje Vilki"
mednieki

Bija mīļa vecmāniņa,
Padomīņa devējiņa.
Nu to apsegs zaļas skujas,
Vēsu smilšu paladziņš.
Skumju bīdi izsakām patiesu
līdzjūtību **Guntaram Zelčam ar**
gīmeni, **VECMĀMINU**,
VECVECMĀMINU mūžibā pavadot.
Mājas iedzīvotājai

Nenorēm vairs mātes rūpju nastu,
Ne vairs savu kādreiz uzticēt,
Vienīgi nu dzimtas likteņstātos
Jātūrpina viņas gaismes sēt.
(K.Apšķrima)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Svetlanai**
Bukovskai un viņas gīmenei,
pavadot **MĀMULĪTI** dzimtās zemes
smilšu kalniņā.
Vilakas novada Izglītības, kultūras
un sporta pārvalde,
Skolu administrācijas MA

Lūgsim svecēm rādīt gaismu,
Skujām taku izrotāt.
Dosīm lidzi smilšu sauju,
Ziedus mūža gājumam.
Skumju bīdi izsakām patiesu
līdzjūtību **Svetlanai Bukovskai un**
piederīgajiem, MĀMINU mūžibā
pavadot.
Šķilbēnu pagasta pārvalde

Aiz zemes malas nogurst gara
diena,
Būs vakars vēls un zvaigznēm pilna
nakts,
Bet jūsu vidū viena tukša vieta,
Viens dzīves mūžs būs kapu smiltīm
segti.
Izsakām dzīļu līdzjūtību **Svetlanai**,
Sergejam un Gunāram, māti,
vecmāniņu **RAISU BOŽENKOVU**
kapu kalniņā pavadot
Gabrānu gīmene

Tavs maigums, māt, man dzīvē
spēku deviš,
Tu mīlestībā prati katru darbu veikt.
Šai bīdi skarbjā, kad pietrūkst
tevis,
Ļauj man par visu klusu paldies
teikti.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Svetlanai**
Bukovskai ar gīmeni,
MĀMULĪTI smilšu kalniņā pavadot.
Rekavas vidusskolas kolektīvs

Domas sāp un neapstājas,
Domām šodien gala nav.
Akkli logi. Tumša māja.
Tumsā balta svece raud.
Lai mūsu līdzjūtības vārdi ir patiess
mierinājums **Svetlanai Bukovskai**,
māniņu RAISU BOŽENKOVU
aizsaulē pavadot.
Vilakas novada krievu valodas
skolotāji

Ilgū mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli Zemes māte
Pārklāj tavu augumiņu.
Lai mūsu līdzjūtība ir atbalsts
Svetlanai Bukovskai, MĀMINU
aizsaulē pavadot.
Taņa, Ilze, Guntas

Skumji noliec galvas sīrmie bērzi,
Pūpolzaros sabirst dzīvesstāsts.
Pāri pāršalc pavasara elpa,
Jāšķirās, kaut šķirties ir tik zēl.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Rizenu**
gīmeni, pavadot TĒVU,
VECTĒTIŅU mūžibas celā.
Rugāju novada vidusskolas
sagatavošanas grupas un 4.klasses
audzēkņi, vecāki, skolotājas

Vakara vēji nopūta
Vectēva mūžibas sveci,
Nodzisa liesma, kura
Vēl varēja liesmot un degt.

Lai mūsu līdzjūtība ir atbalsts
Laumai Senkai, VECTĒVU kapu
kalniņā pavadot.
Rugāju novada vidusskolas
6.klasses audzēkņi, vecāki,
audzinātāja

Paldies tev, tēt, par mūža gadiem,
Par tavu mīlestību, kurā sildīties bij'
lauds.
Caur naktim zvaigžnotām un rasas
rītēm zilgiem
Pie tevis steigties sirds vēl nemitigi
sauks. (L.Sāgamerā-Nāgele)
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Olitai Odumiņai ar gīmeni, tēvu
VALENTĪNU SENKU pavadot
mūžibas celā.
Aija, Aivīna, Marcijana

Šāciet kļusi, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies.
Pāri sīrdi apkusušai
Zeme smilšu sagšu sedz.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Ivaram**
un **Ilonai Seņkiem**, un pārējiem
tuviniekiem, TĒVU, VĒRĀTEVU,
VECTĒTIŅU mūžibā pavadot.
Kadakovsku gīmene

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne
Debesu plāšumos mit,
Ne zināt mums stundu, ne bīdi,
Kad dziestoša lejup tā krīt.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Olitai**
Odumiņai un tuviniekiem,
pavadot tēti **VALENTĪNU SENKU**
kapu kalniņā.
Bērzpils pasta kolektīvs un Iveta,
Vita, Vineta, Lāsma

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers jums jaunu spēku
dod.
Lai labā, apklususi sīrds vēl ilgi
Teic padomus un ceļamaizi dod.
Izsakām patiesu līdzjūtību **meitas**
Olitas un dēla Ivara gīmenēm,
pavadot tēvu, vectētiņu
VALENTĪNU SENKU pēdējā gaitā.
Mājas iedzīvotājai

Sedz, Dieviņi, zvaigžņu sagšu,
Klāj mākonu paladziņu.
Apklususi tēva soļi,
Dzīves ceļu staigājot.
Mūsu vissiltākie mierinājuma un
līdzjūtības vārdi **Olitas un Ivara**
gīmenēm, tēvu
VALENTĪNU SENKU sirmajā kapu
kalniņā pavadot.
Gunta, Andris, Irēna,
Zvejnieku gīmene

Tavas rokas caur mūžibū jūtu,
Tavas rūpes joprojām man klāt.
Viss šai pasaulē niecīgs un zūdošs,
Tava mila vien nepazūd, māt.
(K.Apšķrima)
Kad jāsaka pēdējie atvadu vārdi
mīļajai **MĀTEI**, esam kopā ar
Svetlanu Kotovu.
Vilakas novada domes tehniskā
nodala

Pie mātes kapa šodien kļusi,
Sīrds atvadoties tūkstoš paldies
teic.
Par visu ko tu manā labā veici,
Par visu, kas ir mātes roku dots.
Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
palīdz **Antoņinai Tarasovai**
pārvarēt sāpu smagumu, māmulīti
OLGU NILOVU mūžibas ceļā
pavadot.

Jadvīga, Maruta, Ināra, Gaida,
Luba, Žanna, Anita, Irēna, Ināra,
Taņa, Veneranda

Mūža vakars křeslas spārniem
Tumsu auž un zvaigznēs dedz,
Un pār gadīem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz. (Z.Purvs)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Antrai**
Ločmelei, VECMĀMINU mūžibā
pavadot.

Darba kolēģi

Domas sāp un neapstājas,
Domām šonakt gala nav.
Akkli logi, Tukša māja,
Tumsā balta svece raud.
(Z.Purvs)

Skumju bīdi esam kopā ar **sievu**,
bēriem, tuviniekiem, **JĀNI**
KOKOREVIČU negaidīti zaudējot.
Petrovu, Sprudzānu, Voicišu,
Eizānu, Livzenieku gīmenes

Ir nolūzis dzīvības koks,
Par velti liktenim jautāt...
Ir jāiededz cerību svece
Un jālūdz, lai atkal jums saujās
Dievs ieliku spēku dzīvei
Pār sāpēm, kas pacelties liek.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Intai un bēriem, vīru, tēti
JĀNI KOKOREVIČU pavadot kapu
kalniņā.
Smuidras gīmene Somijā, Sandis,
Inese, Pēteris, Leontīna

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīlie
Uz klusos mūžibas salu.
(K.Skalbe)
Lai mūsu klusa līdzjūtība palīdz
pārvarēt sāpu smagumu
tuviniekiem, kad mūžibas celā
devies **JĀNIS KOKOREVIČS**.
Bijušie darba kolēģi

Aiz zemes malas nogurst gara
diena,
Būs vakars vēls un zvaigznēm pilna
nakts.
Būs jūsu vidū viena tukša vieta,
Viens dzīves mūžs būs kapu smiltīm
segti.
Izsakām dzīļu līdzjūtību **Marutai ar**
gīmeni, znotu **JĀNI** mūžibā
pavadot.

Z/S "Senči"

Viss jāatstāj, kad saule pavasāri
Vērs atkal valā ziedu pumpurus,
Ar saviem straujiem ziemelvēja
spārniem
Būs ziema panēmusi tevi līdz.
Kad pavasara plaukstošajos ziedos
krit asaru lāses un sirdi māc bēdu
smagums, esam kopā ar **Intu**
Kokoreviču un tuviniekiem,
pavadot **VIRU**, **TĒTI** mūžibas celā.
SIA "ĶIRA" valde

Cik grūti noticēt, ka nekad vairs
dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavi smaidu - vienkāršu un siltu
Mums vajadzēs tik sīrdī saglabāt.
(I.Mežnora)
Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
mātei, dzivesbiedri un bēriem,
JĀNI KOKOREVIČU mūžibā
pavadot.
Klasesbiedri un audzinātāja
B.Krištopāne

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu...
Nostājas blakus tev draugi un kļusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.
Kad pāri